СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVI. Ч. 166. Джерзі Сити, Н. Дж., середа, 20-го липня 1938. No. 166. Jersey City, N. J., Wednesday, July 20, 1938. VOL. XLVI

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": Bergen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: Bergen 4-1018. 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ТРЕТІЙ ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ШІКАҐО

ШІКАҐО. — В неділю, 17 липня ц. р., відбувся тут з черги вже третій День Українського Народного Союзу у великому городі парохії св. Миколая, на Ґіґінс Ровд. Не зважаючи на те, що цілий день погода була загрозлива, а навіть перепадав дрібний дощ, День пройшов успішно. Було присутніх коло 1,000 людей. Отож з огляду на несталу погоду людей було менше, ніж попереднього року, зате відносно молоді було більше. Атракцією Дня були змагання спортових дружин мягкого мяча. До змагання за чемпіонат стейту станули дружини Елкс з Нортсайду і молодих Українських Націоналістів ч. 9 з Савтсайду, котрі впродовж останніх 6 місяців вибились на перше місце зпоміж змагаючихся українських дружин. Переможницею вийшла дружина 9-го відділу Молодих Українських Націоналістів, яку проголошено чемпіонкою стейту Ілінойс на 1938 р. Головний контрольор У. Н. Союзу, Степан Куропась, і головний радний Тарас Шпікула вручили переможній дружині трофей, а окремих членів цеї дружини нагороджено спеціяльними медалями з іменами У. Н. Союзу.

Дуже приємне враження зробила на присутніх дружина У. Н. Союзу в уніформах, які справила місцева спортова секція за гроші „Батька Союзу". Дружина ця ще молода і цього року не здобулася ще на це, щоб грати за чемпіонат. Та з неофіціяльної гри цеї молодої дружини з дружиною, що виграла чемпіонат, можна вносити, що та молода дружина має в себе дуже добрих грачів і має всі дані, коли вправлятиме солідно, вибитися на найсильнішу дружину в Шікаґо.

ДЖОНС ОСТЕРІГАЄ ПРИВАТНИХ БАНКИРІВ.

ВАШИНҐТОН. — Джес Джонс, голова „Рікон-строкшен Фінанс Корпорейшен", прилюдно остеріг приватних банкирів, що вони повинні йти назустріч тим бизнесменам, котрі шукають позичок і не вимагати від них якихось спеціяльних ґарантій. Бо коли вони будуть далі такі обережні, то уряд мусітиме перебирати на себе обовязок засобляти бизнес капіталом, а це значить, що уряд буде далі „втручатися в приватну ініціятиву".

НАЦІОНАЛІЗУЮТЬ МЕДИЧНУ СЛУЖБУ.

ВАШИНҐТОН. — На конференції „національної служби здоровля" видвигнено плян, на основі якого удержавненоб медичну опіку. Ці реформи кошту валиб державу по 850 мілінів долярів річно впродовж десятьох років. Правдоподібно плян буде переведений, бо Рузвелт сам дав заклик до „служби здоровля", щоб свою працю згармонізувала з працею бюр помочи.

СКІЛЬКИ ЛЮДЕЙ ЩО РОКУ ДЕСЬ ЩЕЗАЮТЬ.

ВАШИНҐТОН.—Урядова статистика подала до відома, що минулого року зголошено поверх 225 тисяч осіб, які десь зникли. Дальші розсліди відкрили місце перебування більшости тих осіб. Та всетаки 16,000 осіб не можна було знайти. В тому числі знаходиться поверх дві тисячі людей, які стратили память, і хоч власті віднайшли їх, то проте ті люди не знають, хто вони і звідки.

ТРИ ВАҐОНИ НА НАДЗЕМНІЙ ЗАЛІЗНИЦІ ВИСКОЧИЛИ З РЕЙОК.

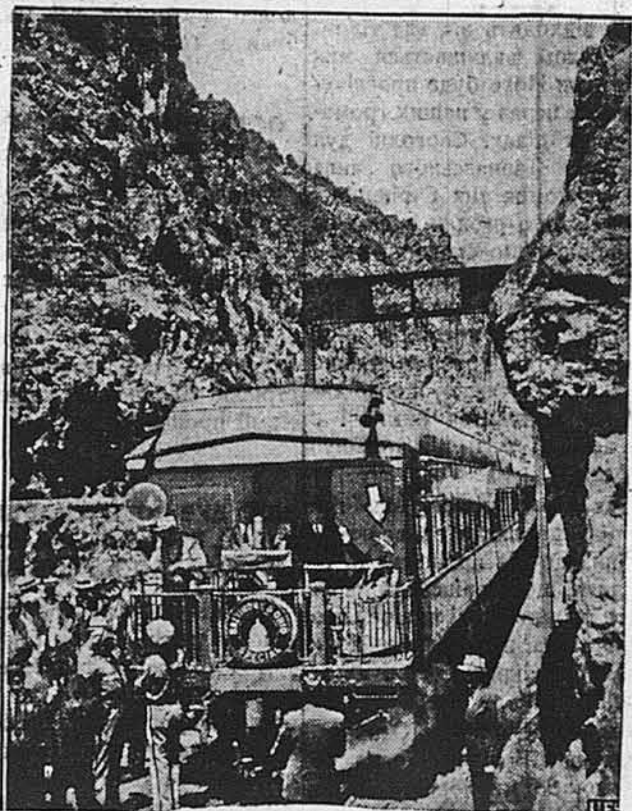
НЮ ЙОРК. — На надземній залізниці 6-тої евеню три ваґони пасажирського поїзду вискочили з рейок, але, на щастя, не злетіли вниз, тільки застрягли нагорі. В тих ваґонах було 75 осіб, і ні одній з них не сталося нічого злого.

БИЗНЕС ПОПРАВЛЯЄТЬСЯ.

БИНҐЕМТОН (Ню Йорк). — Місцева фабрика обуви „Ендікот-Джонсон", яка затруднює 20 тисяч робітників, подала до відома своїм робітникам радісну вістку, що замовлення на обуву зростають і що бизнес назагал поправляється. Як довго це буде тревати, фабрика не говорить, але висказує надію, що поправа є постійна і можна сподіватися сталого повороту добробуту.

НОВИЙ СПОСІБ ПІКЕТУВАННЯ.

МАВНТ ВЕРНОН (Ню Йорк). — Робітники фабрики морозива, „Ґуд Гюмор", вийшли на страйк і придумали спеціяльний спосіб пікетування. Та фабрика продає морозиво по вулицях: малими візочками, або автами робітники розвозять морозиво по вулицях і продають його прохожим. Страйкуючі робітники взяли свої власні авта, а також страйкові написи, і подалися на шляхи, де фабричні розвожчики продавали морозиво. Як тільки хтось зупинився, щоб купити морозиво, страйкарі вискакували зо свого авта і показували написи.

ПРЕЗИДЕНТ У СКАЛИСТИХ ГОРАХ.

Президент Рузвелт перервав свою західню туру, щоб оглянути Королівський Яр між покритими снігом шпилями Скалистих Гір, коли його спеціяльний поїзд задержався в Генґінґ Брідж, Колорадо. Стрілка показує президента на плятформі ваґону, як він поздоровляє громадян, що прийшли побачити його.

НАРІКАЮТЬ НА АНҐЛІЮ.

Советські ґазети огірчені на Анґлію. Пишуть, що вона йде в усім на руку Гітлерові й Муссолінієві і пожертвувала Австрію, а тепер жертвує Еспанію й Чехословаччину.

БОРОТЬБА З САРАНОЮ.

В стейті Монтана появилися величезні хмари сарани, яка в деяких околицях зїла збіжжя до кореня. Люди борються з нею так, як можуть. До помочи їм вислано літаки, які з повітря розсівають отрую. Та сарани так багато, що годі її вигубити отруєю. Вона появляється зо страшним шумом, немовби в повітрі їхало кілька ескадр літаків. Потім спадає на збіжжя у великій густоті: пятьдесять кілька скакунів на одно стебло збіжжя. За кілька хвилин зо збіжжя лишаються тільки голі стебла. Деколи лишається гола земля.

ЖАХЛИВА СМЕРТЬ У КРИЛАХ ВІТРАКА.

До вітрака Ільчука Зіновієва в Столпині під Рівним привіз збіжжя до перемолу 26-літній Микола Гарасюк з Ясенівки. В одній хвилині Гарасюк намагався попхати крило вітрака, щоб скорше оберталося. При тім триби вітрака зловили його за руку й втягнули між зубаті колеса. Заки задержали машину, триби розтрощили нещасному голову. У жахливих муках Гарасюк помер.

СПОЖИВАННЯ ОВОЧІВ.

Обчислили, що на одного мешканця припадає у Франції 106 кґ. овочів річно, в Німеччині 84 кґ., у Мадярщині 15, а в Польщі 8.

АЖ ТЕПЕР ВЕРНУВСЯ З ВІЙНИ.

До Делятина вернувся Михайло Канчук, що пішов іще 1914-го р. на війну. Ввесь час не давав він ніякого знаку життя.

„ПАН НЕ МОЖЕ МЕЦЬ ПРЕТЕНСІЇ!"

До „Тресту" у Львові коло Віденеської каварні зайшов один добродій, щоб купити собі якесь приладдя. Та нічого не міг купити, бо його не хотіли зрозуміти, хоч він говорив тутешньою мовою, значить по українськи. Управителька склепу ще й дозволила собі на заввагу: „Пан не може мець претенсії, ажеби працовніце умелі по руску!"... Найприкріше, як жидівка забула власну мову й розпинається за чужою та накидає чужу мову клієнтам!

КОНІ ЗГИНУЛИ В ЕЛЕКТРИЧНІЙ ЗАСІДЦІ.

Коли селянин Мартин Майхшак доїздив до села Жулова, в мендзихоцькому повіті, коні, наче поражені громом, впали мертві на землю. Причиною був лежачий впоперек дороги, зірваний вітром електричний провід високого напруження, що за нього зачіпили ногами коні. На щастя, селянин не доторкнувся наелектризованих тіл коней.

НАПОМИНАЄ ЦЕРКВИ.

Нюйорський священик Ваґнер виголосив минулої неділі проповідь, у якій закликав церкви і духовенство переорґанізуватись і дбати більше про віру і релігію, а не лише про розривки. Справи релігійні в багатьох церквах сходять нині на другий плян, говорив священик. Вони поволі перемінюються в звичайні товариські клюби. А на таких основах церква довго не встоїться.

1,000 КОНЕЙ ДЛЯ ЛИТВИ.

До Польщі прибув представник торговельних литовських кол, щоб навязати ближчі взаємини й розмови з тутешніми годівельниками коней в ціли достави 1,000 штук коней для Литви.

ГРОМАДСЬКА РАДА В ЧИЖИКОВІ ВІДСТУПАЄ ҐРУНТ ПІД „ДОМ ЛЮДОВИ".

Громадська Рада в Чижикові під Львовом у прияві повітового старости ухвалила відступити під будову „Дому Людового" в Чижикові ґрунт. Будовою займається Повітовий Союз Кружків Т. Ш. Л. у Львові. — Чижиків під Львовом вславився останніми днями тим, що в ньому рішили перейти на греко-католицизм тамошні латинники.

ЖАХЛИВИЙ МОРД І САМОГУБСТВО.

На фармі Олекси Оґаля, що лежить недалеко від Брудергайму, віддаленого 36 миль на північний схід від Едмонтону, скоїлася жахлива родинна траґедія. Наймолодший син Оґаля, 26-літній Михайло, гонений завистю й жадобою пімсти з причини несправедливого поділу маєтку між ним і старшим братом Іваном, поповнив подвійний морд, убивши свого 39-літнього брата й 72-літнього батька Олексу, а опісля сам поповнив самогубство. Ціла жахлива траґедія скоїлась так: Михайло Оґаль поїхав автом на фарму свого брата Івана, що лежить на другім боці ріки Н. Саскачеван, і, застріливши його, запхав його мертве тіло до скрині ззаду авта; опісля, спіткавши на дорозі вертаючого ся возом з Брудергайму додому батька, застрілив теж його і полишив його тіло з возом на дорозі. Повернувшись на фарму свого батька, на якій також сам мешкав в окремій хатці, закликав обі свої сестри Марію й Анастасію, і, показавши їм тіло вбитого брата в автовій скрині, пішов до своєї хатки і там застрілився. Душогуб полишив коротку записку до сестер, яку пришпилив до стіни своєї хатки. У ній не подав докладної причини свого несамовитого вчинку, лиш написав, що чувся нещасливий і віддавна плянував морд брата й батька.

ЗАПРОВАДЯТЬ СПІЛЬНЕ ПИТТЯ ПИВА.

Провінціяльний скарбник Алберти, Солон Лов, заявив, що небаром поробиться зміни в „Албертійськім Лікернім Законі", щоб уможливити спільне пиття пива чоловікам і жінкам у пивних парльорах для заведення уніфікації під тим оглядом у цілій провінції. Спільне пиття пива буде полягати в тім, що чоловікам, що йдуть у товаристві жінок, буде вільно входити до пивних парльорів, де пють жінки. Одначе жінкам не буде вільно ніяким чином входити до тих пивних парльорів, що є призначені для чоловіків. Також полишаться парльори для чоловіків і жінок.

ВИБУХ ҐАЗОЛІНОВИХ ЗБІРНИКІВ.

У ґазолінових складах Сінклера у Велсвіл, Ню Йорк, вибух вогонь. Пожарники кинулись на місце вогню і надаремне пробували його погасити. Нагло вогонь зірвав один збірник з такою силою, що поніс його через малу річку і кинув на гурт глядачів. Два глядачі згинули на місці.

ПЕРЕЛЕТІВ АТЛЯНТІЙСЬКИЙ ОКЕАН НА ТАРАДАЙЦІ ЗА 28 ГОДИН

ДОБЛИН (Ірляндія). — „Я є Доґлес Кориґен. Щойно прибув з Ню Йорку. Де я є? Я вибрався летіти до Каліфорнії" — заявив молодий чоловік, що висів з малого літака на летовищі коло Доблина. Літак, як виявилося, є старою тарадайкою, збудованою ще в 1929 році й купленою механіком і летуном Доґлесом Кориґеном з Каліфорнії за $900. На тій тарадайці перелетів Кориґен Атлянтійський океан за 28 годин і 13 мінут. Вилетів з Ню Йорку, як твердить, у напрямі Каліфорнії, але компас попсувався і показував інший напрям. І таким чином Кориґен летів у противному напрямі, яких 5,000 стіп високо, і тому не бачив води, бо летів понад хмарами. Як злетів нижче й побачив ірляндське побережжя, думав, що це побережжя Тихого океану. Так казав, а ті, що його слухали, підсміхались і брали це за жарт. Всі були так захоплені тим очайдушним перелетом, що навіть урядники забули спитатися Кориґена за дозвіл на злет на ірляндську землю. Вкінці виявилося, що Кориґен вилетів з Ню Йорку без дозволу американських властей і не подбав про згоду ірляндської влади на те, щоб міг осісти з літаком в Ірляндії. Та над тим ніхто не застановлявся, бо ціла Ірляндія захопилася вчинком молодого шибайголови, американця ірляндського роду. Кориґен летів сам один. Не мав радія, ні інших модерних уладжень. Як злетів на землю, мав $15 у кишені й 30 ґальонів ґазоліни. Казав, що лет був нічим надзвичайним, та що перелет з Каліфорнії до Ню Йорку був далеко тяжчий. Це була згадка за його перелет з 10. липня, коли то він перелетів тою самою тарадайкою простір з Каліфорнії до Ню Йорку за 27 годин, перелетівши 2,700 миль. Кориґен старався від років одержати посаду пільота, але не міг її дістати. Надіються, що аж тепер піде йому це легко. Покищо забрав його до себе американський посол. Кориґен має 31 років. Студіював летунство довгими роками, головно як самоук, що не мав грошей на науку. Перелетів Злучені Держави поперек шістьома наворотами і так практично вивчував ту механіку, яку інші вивчують з книжок.

Ріжно коментують його лет.

Коли хто говорить про перелет океану Кориґеном, то погоджується з тим, що до цього треба було великої очайдушности й відваги. Але разом з тим подають, що такі перелети є непотрібним газардуванням, бо для науки і поступу не приносять нічого нового, а оперті тільки на „ірляндськім щасті".

ПОМЕРЛА РУМУНСЬКА КОРОЛЕВА-ВДОВА.

БУКАРЕШТ. — Нагло померла бувша королева Марія, років 62, вернувшися з лікування з Німеччини. Хотіла померти в Румунії, тому наказала себе везти з Дрездену, хоч лікарі заповідали, що це буде для неї фатальне. Походила з анґлійського королівського роду і була відома зо своєї надзвичайної краси і дипльоматичного хисту. Не повелося їй тільки в Злучених Державах, коли прибула сюди, щоб дістати для Румунії позичку. Її подорож скінчилася малощо не скандалом. Її син Кароль, коли повернувся до влади, відсунув її від впливів, не так через інтриґи як через любовну аферу з князем Барбу Стірбей, який мусів покинути Румунію. Марія була також письменницею. Королівський анґлійський двір не був задоволений з багатьох її писань, особливо з тих, де вона пише про любов і признається, що хоч вона вже не молода, то все ще її серце гаряче, не старе і старим ніколи не буде. Мала 6 дітей. Дві дочки є королевими: Марія в Юґославії і Єлисавета в Греції.

ВПАЛИ ЦІННІ ПАПЕРИ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН. — Німецька біржа зазнала свого роду потрясення. Вартісні папери зачали падати вділ у таких розмірах, як іще ніколи за влади канцлера Гітлера. Кажуть, що причиною того є те, що дуже підупав вивіз німецьких товарів до чужих країв.

ХТО ПІДДЕРЖУЄ ТЕРОР У ПАЛЕСТИНІ?

ЄРУСАЛИМ. — Анґлійські військові власті перевели в центрі комуністів ревізію, що тревала 6 годин. Сконфісковано міліони ріжних комуністичних видань, ріжними мовами, з яких виявилося, що з того центра йде комуністична пропаґанда на цілий Близький Схід, та що комуністи намагаються піддержувати боротьбу між арабами і жидами. Тепер будуть шукати, чи націсти не ведуть якої пропаґанди.

ЩОБ ЗАТВЕРДИТИ ПРИЯЗНЬ.

ПАРИЖ.—Французький уряд поробив величезні приготування, щоби приняти з найбільшою парадою анґлійського короля, що відвідує Францію, щоб відвідинами задокументувати спільноту ідеалів Франції й Великої Британії.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ХАЙ ГОВОРЯТЬ ФАКТИ

Преса повиннаб відзеркалювати правдиве життя. Бо тільки тоді, коли так діється, можна в тім житті орієнтуватися і знати, в яких напрямі на нього впливати, що і кого піддержувати, а чому чи кому противитись.

Розуміємо добре, що люди всіляко дивляться на життя. І тому й „правда" про це життя виглядає часто ріжно. Один добачує в події чи в особі одно, а інший друге. Та проте треба підходити до того всього в такий спосіб, щоб можна було загалові орієнтуватися, що властиво сталося, чи з ким маємо до діла. Ось тому далеко ліпше передавати до ґазети обширно самі факти, ніж подавати широкі висновки з таких фактів, які для загалу неповні й неясні.

Певно, що людина відчуває потребу висказати своє вдоволення чи невдоволення, свою похвалу чи осуд, коли якісь події чи якісь поступки діткнули глибоко її особу чи її святі переконання. Тому й нема дива, коли наш патріотичний громадянин лютиться, якщо добачує в громадянській праці недомагання, сварки, особисті порахунки чи підтягання ідеї для використовування її для неідейних цілей. А саме про такі справи нам доносять. І то з ріжних громад. Та ми з того матеріялу рідко користаємо, бо знаємо з практики, скільки заколоту він нам наносить. Хто читає часопис, той нераз завважив, що коли тільки є який допис з якоїсь місцевости про якусь „дражливу" справу, то зараз появляються ріжні „спростовування" і „вияснення". І то звичайно такі, що лиха в даній громаді не поправляють, а тільки спричинюють новий заколот.

Як з того вийти? Не так тяжко. Вихід є, навіть дуже простий, треба тільки хотіти його знайти. В першу чергу треба розуміти, що навіть тоді, коли пишеться правду, то знайдуться такі, що будуть на неї нарікати, а навіть проти неї протестувати. Значить, що й за правду треба буде потерпіти, як хочеться нею принести користь громадянству й ідеї. Та з того терпіння є користь, принаймні для справи. А з неправди, хочби написаної чи заподіяної з найкращого переконання, користи нема ніякої, а тільки шкода для особи і справи. Звичайно буває, що дописувач подає тільки „половину" правди, себто те, чого йому треба, а збуває мовчанкою інші обставини, які ту „правду" подають в іншім світлі. І ось та друга „половина" правди наносить потім багато клопоту. Тому саме ми так обстоюємо те, щоб у дописах було більше повних і вірних фактів, а менше „проповідування", бо те останнє є головною причиною „спростовань" і „вияснень". Зате проти самих фактів тяжко протестувати, коли вони правдиві. А як є факти, то вже читачі знають, як до них ставитись. І часопис має також кращу змогу орієнтації в правдивім нашім житті.

„ПОХОВАЛИ ПАНА ОТАМАНА"

(Прощальні промови, виголошені на похороні покійного ген. Мирона Тарнавського. Перші три були виголошені на цвинтарі, а четверта на подвірю храму св. Юра по панахиді, перед походом на цвинтар).

I.

ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА Д-РА КОСТЯ ЛЕВИЦЬКОГО, ПЕРШОГО ПРЕМІЄРА УРЯДУ З. У. Н. Р.

І знову перед нами нова відкрита могила на леваді борців за волю України. До неї сходить Великий Лицар, Начальний Отаман тих передових легіонів-полків УГА, що запрсягли, як співається у відомій пісні, визволити нашу славну Україну.

За цим Великим Лицарем прийшли тут Його вірні Стрільці і представники всього українського народу цієї Землі, щоб супроводжати Його на останньому шляху — до місця вічного спочинку.

Перед нами стоїть тут великий хрест — як знамя терпіння-боротьби і знамя віри у перемогу правди народу. Бо так судимося нашому народові: терновим шляхом боротьби і жертви добувати свою долю.

В історії кожного народу появляються діячі, живі творчим духом, що ведуть свій нарід до волі й самостійности. До ось-таких визначних наших діячів належав покійний ґенерал Мирон Тарнавський, що призначив своє життя військовій службі та спосибився до неї, щоб, як прийде відповідний час, стануть на чолі рідної збройної сили і поставити її на службу рідного народу. Тому, як прийшов час нашого Великого Зриву, Він негайно рветься до УГА і переходить сюди з австрійського війська, щоб стати командантом, ґенералом і Начальним Вождом рідного Війська.

На цьому становищі, за ввесь час воєнних змагань, Він видержав характерно, непохитно і славно до самого кінця — силою свого духа, силою любови рідного народу і твердої віри в життя української нації. Звідси вийшла світла постать цього Великого Лицаря, який зображує нам наш Зрив і дає нам велику цінність чеснот — зразків грядучим поколінням. Ці чесноти творять заповіт Його життя: щоб невсипущою працею-посвятою творити доцільні діла, що гартують духа нації, щоб ніколи серед ніяких обставин не затрачувати віри в кращу будучність, як також, щоб єднатися й одностайно стати, коли знову прийде наш час.

Тому сьогодні ввесь український нарід нашої Землі клонить свої голови перед оцею домовиною Великого Лицаря та віддає належну прощу і глибоку пошану духові Ґенерала Мирона Тарнавського, Нач. Вождя Українського Війська.

Він відходить від нас тілом, але духом залишається між нами; дух Його буде просвічувати нам нераз у наших громадянських ділах. Сьогодні дух Ґенерала Тарнавського линее від нас поміж тих Стрільців і тих усіх, що стояли з ним на полі бою і що сьогодні тут і там, дальше і ближче, вже спочивають. Поміж тих своїх товаришів зброї, котрих у війні стратив і за котрими тяжко затужив, так тяжко, що не видержав у тузі за ними. І з цієї великої туги Він покинув цей світ.

Дух Його пішов між тих борців, що лягли за волю України, щоб їх потішити та їм звістити, що український нарід живе, творить нові національні цінности та не спочине, доки не здобуде кращої долі українській нації.

І ми Тебе, Батьку Отамане, Начальний Вожде УГА, не забудемо, бо ми ховаємо Тебе, першого Ґенерала Українського Війська, на нашій землі по довгих віках тяжкої недолі українського народу. І не забудемо Тебе, доки віку стане, — Вічна Тобі память від роду в рід!

II.

ПРОМОВА О. Д-РА ВАСИЛЯ ЛАБИ, НАЧАЛЬНОГО ДУХОВНИКА У. Г. А.

Високопреосвященний Митрополит, що не має змоги попрощати Тебе особисто, доручив мені, щоб я, коли стану над Твоїм гробом, висловив Його, Владики, співчуття Тобі, Пані Ґенеральше, як Вдові, й Вам, Дітям-Сиротам. Розуміє Високопреосвященний Ваш великий біль і смуток. Але каже Вас запевнити, що цей важкий біль і великий смуток ділимо сьогодні з Вами всі ми. Високопреосвященний доручив запевнити Тебе, шляхотська Родино, що Покійний Ґенерал Своїм Великим Ділом нобілітував Тебе подвійно.

І я, як бувший начальний духовник Української Галицької Армії, виконую це високе доручення Владики.

А Тобі, Ґенерале, доручив Владика кинути грудку землі в домовину. І під стукіт тієї грудки землі об Твою домовину сказати Тобі, що ми вписали Тебе в наш Національний Альбом.

Владика сказав, щоби під стукіт тієї грудки землі об Твою домовину запевнити Тебе, Ґенерале, що так довго житимеш у наших серцях, як довго житимемо всі ми, що були з Тобою.

III.

ОСТАННІЙ РАПОРТ ПОЛКОВНИКА БІЗАНЦА.

Останній рапорт від колишньої Української Галицької Армії зложив її Вождові полковник Бізанц такими словами:

Пане Ґенерале! Голошу слухняно, що старшини і стрільці Української Галицької Армії прощають Тебе!

IV.

ЗВІТ БУВШОГО СТАРШИНИ У. Г. А., ІНЖ. А. ПАЛІЯ, ГОЛОВИ „МОЛОДОЇ ГРОМАДИ".

Що це за стогін пронісся по цілому світі? Тут в Европі і там за океанами і на Зеленому Клині і всюди там, де живе наш великий Нарід, де бється українське серце, полилися рясні сльози, коли наспіла громова вістка: **Ґенерал Мирон Тарнавський, колишній Начальний Вожд У.Г.А., помер ненадійно у Львові, дня 29. червня 1938. р., в год. 9.50 раньком.**

Відійшов уже від нас на віки Ген. Мирон Тарнавський та залишив по собі горем прибитий увесь Український Нарід.

Від Товаришів Зброї наложено на мене почесний, але непосильний обовязок попрощати Його на вічну дорогу.

Ех! Як важко лишень подумати, що нашого любого Ґенерала уже між живими немає, що стократ важче говорити про цю величаву постать у почутті відповідальности за кожне слово, що не може навіть в приближенні віддати величі і заслуг цього Мужа Провидіння.

Хтож це такий Мирон Тарнавський?

Чи це могутній у блискучій короні володар, якому прийшли поклонитись його піддані?

Чи це багатий та впливовий маґнат, якого прощають залежні від нього люди?

Чи це палкий та популярний політичний діяч в окруженні своїх політичних однодумців та поклонників?

Ні, ні! Це сміливий і твердий Воїн, що полюбив свою Батьківщину понад усе і на її жертвенника поклав своє трудяще воякське життя. Це володар, але душ і сердець своїх старшин і стрілецтва.

Це той взірцевий старшина бувшої австрійської армії, кий при першій зустрічі з У.С.С. непохитно забажав вступити в їх ряди та прилучитися цілим своїм єством до здійснення піднятої ними Ідеї.

І здійснюється Його мрія.

Він, як комендант вишколу У.С.С., вливає в їх палкі душі знання твердого воєнного ремесла. Посторонні заті не дозволяють Йому на постійно остатись між улюбленим українським стрілецтвом. Австрійське командування при роході в Україну держить Його свідомо осторонь від завязку української війська.

А коли в огні подій знову відродилась Українська Армія і не стало вже зовнішніх сил, що Його здержували, то національний обовязок поставив Його в ряди рідної Армії.

Воля Народу покликала Його на чоло II-го корпусу, а згодом дала Йому найвищу владу в Армії — Начального Вожда.

В тому часі ген. Мирон Тарнавський переводить свою геройську, але знеможену воєнними трудами і позбавлену муніції армію за Збруч.

Новий Начальний Вожд вливає в ряди того воякцтва нового духа віри і сили.

Реорґанізує Армію та вказує своєю булавою шлях... на Київ.

Тим своїм кроком доказав іще раз, що Його любов до Батьківщини та **Його всеукраїнський ідеал**, який веде тим Його геройську Армію від перемоги до перемоги... аж до золотоверхого Києва.

Опісля ділить радощі і горе своєї Армії у Великій Україні аж до самого краю.

А потім... у своїй вужчій Батьківщині в далекій сільській закутині не відпочиває, але служить далі приміром свого скромного, але чесного і трудячого життя та скріплює усіх на дусі.

В особистих зустрічах зо своїми молодшими товаришами збуджує подив своїм оптимізмом і постійною заохотою до дальшої праці, бо Він вірить, що **„незадовго буде краще, і мусить бути краще!"**

Чогож так гірко плаче цілий Український Нарід над Його домовиною?

Чи це плач розпуки і безрадности по батькові, що залишив немічні і малолітні діти?

Ні!

Його діти вже дорослі, їх голови припрушені сивиною. Вони досвідчені у важких боях і в твердім буденнім житті вже самостійні, та непохитні в своїму нестримному поході.

Вони собі дадуть у житті раду, бо це вже велика національна сила і свідома воля загалу, яку можуть тільки незрячі легковажити, а легкодушні ображувати.

Ми — діти Його, болїємо невимовно над тим, що цей суворий, але добрий наш Батько відходить від нас так передчасно, бо ми хотіли ще осолодити Його старечі літа великим ділом.

Не тільки ми того хотіли, але Він самий **три тижні тому** говорив: **„Мушу ще жити 15 років; хочу ще дожити великої хвилі і співділати"**.

Не пощастило! Невблагана смерть і воля Всевишнього забрала нам зпоміж нас нашого найдорожчого Вожда. Але Він нам оставив свій заповіт, який часто повторяв: „Хлопці мої, держіться разом, а певно і скоро буде добре!"

Сьогодні зібрані непроглядні маси з цілого краю — це частинне здійснювання Його заповіту.

Тут зібралися **всі разом** без ріжниці станів, віросповідання і політичних переконань. **Так Він казав, так має бути і так буде.**

Колиж ми тут **усі разом** зібралися, то мій обовязок при прощанні на останню дорогу зложити звіт нашому п. Ґенералові:

Пане Ґенерале, голошу слухняно, що до звіту явилося кільканацять тисяч Твоєї старшини і козацтва. Пане Ґенерале, вибач, що вони не в однострояx і не в струнких вояцьких лавах, але все те тому, що Ти вже не видав такого приказу.

Пане Ґенерале, прошу слухняно, прости, що ми не справляємо належного Тобі гетьманського похорону. Не воркочуть жалібні верблі бубнів, не стогнуть срібні літаври. Не воздають Тобі ясни димом боїв закопчені дула гармат.

А зате чуєш, Пане Ґенерале, гуде жалібний вербель сердець тисячних мас тут і мільйонів у цілому світі.

А замісць срібних літаврів заплачете ви, тужливі трембіти з зеленої Верховини!

* *
*

Прощай, Пане Ґенерале, в Твою безконечну путь.

Ти відходиш, але рівночасно остаєшся між нами навіки як світляна постать нашої історії.

О. Луговий. Автор застерігає за собою всі права.

ЗА УКРАЇНУ

(ВІРА БАБЕНКО)

Повість із часів революції і повстанської війни у Великій Україні. (В двох частинах).

Частина друга

30)

I.

Не довго попасала Директорія в столиці України. Попередні болючі досвіди Центральної Ради українських партійців не навчили. Знову за партійними програмами сховалася, затратилася десь ідея незалежности України, розгорілася стара гра в демократію і соціялізм... „Коли не буде соціялістичної України, ми не хочемо ніякої; нехай України лише не буде зовсім" — заявляли партійні міністри української держави і, як це не дивно, зіставалися на своїх становищах, провадили далі свою розкладову, руйницьку роботу. Посипалися громи і блискавки на Запорізький Корпус Болбочана, побіч Січових Стрільців одиноку боєздатну частину Української Армії, що вела бої з большевиками на етнографічних границях України. Здисциплінованість корпусу стала сіллю в очах панів з уряду: казали, що вона старорежімна, контрреволюційна, що старшинство корпусу бажає привернути привілеї царських часів. Скидали з посад гарних, щирих самостійників, а на їх місця посилали командантів зо „своїх людей", новоспечених полковників і отаманів революційного часу, колишніх капралів і фельдфеблів, а найвище хорунжих резерви. Скинено з посади й арештовано командуючого Запорізьким Корпусом полковника Болбочана. На його місце вислано „вірного сина революції й України", як про нього відзивались офіційні чинники і преса, сумнозвісного „отамана" Волоха, того самого, що через десять місяців, захопивши державну скарбницю, зо своєю бригадою перейшов на сторону червоних москалів. Уряд наче завзявся здеморалізувати і знищити рештки армії і пляново прямував до того. Але не всі експерименти минаються безкарно... І український уряд відчув це незабаром на своїй власній шкірі.

Експеримент зо старшинами переведено в другій половині січня, а до 2-го лютого большевики залили ціле Лівобережжя. 4-го лютого впав Київ, і урял слідами Центральної Ради подався на захід, тинявтись від міста до міста. Пробував шукати „союзників", та для гарних очей пана міністрів ніхто не зважився на ризико закоштувати пазурів московського червоного медведя.

Витворилась отаманія. Всякий, хто тільки не лінувався, звертався до уряду з проханням уділення субсидій на „сформування" загонів, курінів, полків, ба й дивізій. Зароїлося від штабів по стаціях і більших містах. Ніхто не цікавився навіть знати бодай імя людини, що одержувала субсидію на „формування". Ніхто не домагався звітів, на що вжито асиґновані гроші. Державна скарбниця розтопилювалася, розкидувано мільйони гривень, а з обіцяних дивізій ні слуху, ні духу... Рідко хто з ідейніших отаманів міг похвалитися дивізією... у сто чи півтораста крісів. Одначе не можна закидати урядові брак доброї волі й бажання сформувати армію. Він видав безліч відозв, закликів добровільно вступати в армію для боротьби за визволення Неньки-України. Але головним товчком тих відозв була обіцянка, що в армії добровольці „будуть мати подостатком каші і сала". Це не анекдота. Навіть вороги не змогли видумати чогось гіршого для сплямлення наших визвольних змагань.

Правда, були спроби перевести мобілізацію. У більшості селянство відозвалося на заклик, напливало тисячами до вказаних пунктів, та, перемерзши пару діб на долі і холоді, розійшлося, бо влада не поклопоталася дати їм приміщення, або бодай перевести евіденцію. Коли похопилася, то було вже грубо запізно...

На весні 1919 року большевики окупували майже всю Східню Україну. Тільки Поділля і західні повіти Волині зісталися ще в посіданні українського уряду. Там невелика чисельно Наддніпрянська Армія вела бої з перемінним успіхом, посувалася кількадесять верств на схід, то знов відкочувалась під напором свіжих ворожих сил. На ширший наступ не могла спромогтися з браку людської сили. Був час, що большевики підходили вже до Збруча і уряд перейшов на територію галицького уряду, де галицькі полки вели нерівні бої з другим ворогом України — поляками.

Траґічний мент: На скравку українських земель, простором не більше вісімдесять верств у довжину і до пятьдесять у ширину, збилися два українські уряди, дві армії, безліч урядових установ і штабів неіснуючих частин. З усіх сторін долітають відгуки гарматних вибухів і цокотіння скорострілів; над Камянцем кружляють то польські, то большевицькі літаки. Відгомін боїв зближується, стає голоснішим; очевидно, слабі частини не видержують ворожого напору, відступають... Відступати нема куди; зістається лише згинути з честю. І гинули... Усіяли козацьким трупом довгий шлях!...

Та з переходом у Велику Україну Галицької Армії ситуація поправилася. Бравурним наступом поширено терени, відбито у ворога багато міст. Втретє вступили українські полки у столицю, прогнавши звідтіля червоних москалів. Але в Києві зустрілися з третім ворогом України: біломосковською армією Денікіна, і тогож дня змушені були залишити столицю. Це вже був початок кінця. Голим і голодним воякам ще ніхто не осягнув перемог. В арміях піднялися пошесті, тиф, червінка. Кого не трапила ворожа куля в бою, той упав жертвою пошестей.

Часи ті так характеризує відома галицька пісня:

Засумуй, трембіто, та по всьому [світу,
Що пропало галичанам сорок [тисяч цвіту.

Від тифу, холодів, недоїдання вигибали обі армії. Валялися по підлогах опущених будинків умираючі впереміжку з мертвими; без ліків, без санітарного догляду, гинули щоденно сотками... Рук не ставало ховати вмерлих. Навіть начальні команди армій не оминула пошесть. А в той самий час численні міністри розводили балаканину над ухваленням постанов, без яких держави обходилися сотками літ. Міністерський апарат скрипів, розвалювався; доходило до того, що бракувало крісел для міністерських урядників, бо в самому міністерстві внутрішніх справ були „заняті" коло девятьсот урядників — число, що вистало на всі европейські держави, а не тих півтори провінції, якими українські урядники ще розпоряджували. Визначніші урядники втікали за границю, звичайно не без грошей, і провадили там гойне життя. Вивтікали і міністри. А на засіданнях міністерського кабінету балакали вісімнацять діловодів з „родинної кліки", цебто свояків або добрих приятелів панів міністрів.

Відношення демократичних міністрів до армій найкраще схарактеризує ось-такий випадок: В осени 1919 року начальні команди звернулися з проханням грошей на закупно ліків і одягів до тогочасного премієра і міністра фінансів в одній особі. „Не дам ні шага!" — бундючно відповів соціялістичний премієр на те прохання. Колиж йому доводили, мовляв: армії гинуть від тифу, а коли згине армія, то з нею згине й уряд, премієр відповів: „Нехай гине... На весні буде друга армія".

В галицькому уряді обставини були трохи кращі. Кращі бодай тим, що диктатор Петрушевич своєю владою за кілька годин залагоджував найпекучіші справи, на що наддніпрянський уряд потребував тижнів, а часом і місяців ріжних засідань і комісій. Одначе галицький уряд, хоч і посідав більшу збройну силу в порівнянні до наддніпрянського, вважав себе на Східних Українських Землях ніби в гостях, і в адміністрування краєм не мішався. Ця подвійність фатально відбивалася як на цивільному населенню так, головно, і на арміях, а врешті спричинила союз Галицької Армії з Денікіном, а кілька місяців потім з большевиками.

(Дальше буде).

Які гроші...

Мати зо своєю донечкою Ганею виходила з церкви. По дорозі промовила до своєї приятельки, з якою йшла: „Думаю, що нинішня проповідь була дуже добра".

— Мамцю, — каже мала Ганя — ви нині кинули на тацю лише один цент! Що ви хотіли за цента?

—o—

Зле чується.

— Володку, чому не йдеш до школи?

— Не можу йти, бо не чуюся добре.

— Де не чуєшся добре?

— В школі.

КАСОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА ЧЕРВЕНЬ 1938 РОКУ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	341.62
2.	199.36
3.	112.63
4.	81.39
5.	216.87
6.	31.88
7.	244.91
8.	213.88
9.	185.82
11.	93.38
12.	136.21
14.	14.28
15.	60.07
16.	79.26
17.	36.30
18.	142.70
19.	10.61
20.	226.66
21.	136.46
22.	87.38
23.	45.71
24.	101.86
25.	79.68
26.	35.75
27.	60.36
28.	124.67
29.	169.68
31.	144.86
32.	33.27
33.	108.54
34.	36.19
35.	35.12
36.	139.98
37.	112.24
38.	231.08
39.	105.92
40.	20.05
42.	179.24
43.	59.28
44.	131.15
45.	268.25
46.	29.91
47.	47.65
48.	51.71
49.	74.49
50.	159.51
51.	60.91
52.	97.51
53.	111.19
54.	35.00
55.	51.51
56.	161.76
57.	171.61
58.	168.11
59.	164.21
60.	35.80
61.	23.92
62.	105.82
63.	305.05
64.	98.34
65.	248.57
66.	101.91
67.	189.25
69.	138.18
70.	275.04
71.	18.28
72.	62.97
73.	97.30
74.	27.92
75.	129.25
77.	80.65
78.	135.60
79.	17.76
80.	45.10
81.	166.29
82.	66.83
83.	217.34
84.	58.78
85.	140.99
86.	231.40
87.	184.80
88.	22.64
89.	29.39
90.	298.24
91.	338.67
92.	22.22
93.	55.89
94.	434.46
95.	44.57
96.	145.95
97.	174.01
98.	158.96
99.	197.93
100.	98.93
101.	42.56
102.	668.21
103.	113.96
104.	248.95
105.	199.31
106.	259.81
107.	35.05
108.	106.90
109.	133.13
110.	20.97
111.	38.35
112.	296.48
113.	65.83
114.	52.31
115.	32.19
116.	54.71
117.	118.22
118.	80.15
119.	36.35
120.	159.91
121.	155.93
122.	55.46
123.	167.57
124.	105.75
125.	75.87
127.	164.59
128.	11.39
129.	36.97
130.	381.95
131.	21.65
132.	157.07
133.	232.39
134.	101.63
135.	69.69
136.	180.36
137.	184.02
138.	63.15
139.	78.42
140.	82.04
141.	145.25
142.	124.86
143.	141.35
144.	37.61
145.	52.31
146.	168.85
147.	449.69
148.	31.59
149.	46.58
150.	48.31
151.	118.28
152.	57.64
153.	9.57
154.	39.08
155.	476.57
156.	158.02
157.	15.89
158.	522.69
159.	75.69
160.	121.16
161.	191.63
162.	79.24
163.	125.86
164.	147.71
165.	38.82
167.	79.90
168.	195.29
169.	44.87
170.	177.37

Відділ	Заплатив
171.	69.65
172.	43.63
173.	93.60
174.	21.73
175.	166.36
176.	220.86
177.	131.18
178.	84.24
179.	229.17
181.	127.69
182.	166.98
184.	15.47
185.	81.13
188.	54.12
189.	18.57
190.	34.58
191.	143.83
192.	136.25
193.	134.39
194.	35.39
195.	52.57
196.	52.22
197.	37.52
198.	42.00
199.	34.44
200.	154.31
201.	45.32
202.	39.67
204.	833.68
205.	19.85
206.	465.73
207.	74.43
209.	77.53
210.	65.66
211.	188.63
212.	69.60
213.	319.85
214.	42.63
215.	28.70
216.	34.44
217.	431.32
218.	252.82
219.	162.41
220.	176.82
221.	550.01
222.	15.81
223.	307.45
224.	29.34
225.	19.68
226.	120.10
227.	60.12
228.	70.57
229.	188.36
230.	232.60
231.	59.29
233.	34.52
234.	177.80
235.	136.30
236.	165.38
237.	241.36
238.	237.63
239.	404.86
240.	33.47
241.	87.05
242.	114.37
243.	62.83
244.	24.13
245.	102.93
246.	65.28
247.	325.55
248.	64.98
249.	41.18
250.	16.59
251.	230.01
252.	267.37
253.	88.84
254.	117.59
255.	73.07
256.	57.84
257.	40.53
258.	30.72
259.	205.87
260.	59.63
261.	24.28
262.	69.53
263.	56.42
264.	73.04
265.	38.53
266.	98.97
267.	101.99
268.	102.76
269.	31.20
270.	225.48
271.	86.10
272.	20.93
273.	148.41
274.	187.34
275.	188.00
276.	345.82
277.	207.49
278.	34.29
280.	213.74
281.	120.84
282.	224.54
283.	133.01
284.	79.64
285.	23.05
286.	43.89
287.	11.67
288.	325.27
289.	40.07
290.	64.93
291.	168.15
292.	549.89
293.	98.09
294.	42.97
295.	171.81
296.	276.53
298.	90.26
299.	76.65
300.	136.29
301.	161.97
302.	16.94
303.	65.78
304.	69.56
305.	67.37
306.	36.09
308.	120.33
309.	39.94
310.	88.40
311.	19.26
312.	111.02
313.	8.87
314.	13.88
316.	279.29
317.	85.20
318.	136.63
319.	60.20
320.	119.89
321.	77.68
322.	57.83
323.	71.06
324.	167.60
325.	106.44
326.	112.56
327.	43.52
328.	24.47
329.	59.24
330.	170.36
331.	45.85
332.	82.11
334.	227.80
336.	229.77
337.	33.19
338.	270.02
339.	100.35
340.	21.26
341.	31.71
342.	174.36
343.	35.20
344.	79.27
345.	98.93

Відділ	Заплатив
347.	141.98
349.	51.51
350.	118.63
351.	45.59
352.	88.08
353.	31.50
354.	17.53
355.	64.62
356.	26.64
357.	54.23
358.	83.20
359.	91.71
360.	14.29
361.	1,162.38
362.	61.88
363.	106.56
364.	442.14
365.	124.72
366.	19.81
367.	318.27
368.	27.44
369.	237.97
370.	234.74
372.	40.84
373.	40.28

Відділ	Заплатив
374.	161.59
375.	93.51
376.	28.36
377.	20.00
378.	28.00
379.	84.41
380.	25.48
381.	29.50
382.	40.72
383.	209.20
384.	32.84
385.	266.52
386.	28.66
387.	26.88
388.	162.85
389.	34.43
390.	71.51
392.	24.01
393.	11.98
395.	10.70
396.	100.87
397.	37.59
400.	88.68
401.	39.76

З місячних вкладок нових родів обезпечення $45,424.99

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	15.24	225.	14.54
2.	4.29	230.	3.81
3.	2.42	234.	22.67
8.	4.41	237.	2.68
19.	1.58	243.	18.23
20.	74	245.	3.08
28.	19.45	257.	3.87
33.	7.91	262.	1.41
37.	17.20	268.	2.93
39.	33.64	274.	1.49
65.	13.02	275.	32.92
69.	3.32	276.	3.54
70.	3.80	277.	2.02
83.	2.86	278.	1.15
90.	13.43	282.	3.55
101.	2.84	283.	1.53
102.	4.96	284.	3.37
106.	10.07	286.	37.75
108.	8.61	288.	2.40
112.	6.53	292.	1.83
117.	4.46	298.	3.05
125.	3.61	305.	8.31
127.	5.65	312.	2.26
139.	2.35	316.	1.41
142.	11.64	321.	5.01
143.	11.25	322.	1.31
147.	28.16	328.	2.01
151.	6.04	331.	2.26
161.	1.92	334.	2.28
170.	12.93	336.	7.99
181.	1.57	342.	20.33
185.	6.68	345.	2.65
189.	4.90	349.	5.24
194.	81	358.	1.62
206.	5.45	361.	3.40
209.	4.26	367.	3.51
216.	14.85	370.	14.19
217.	2.74	384.	28.93
221.	6.23	388.	17.56

З місячних вкладок старого роду обезпечення	$ 609.91
З місячних вкладок від членів	$46,034.90
Процент від бондів	4,837.50
Процент від морґеджів	6,797.53
Процент від позичок	1,303.56
Рент від реальностей	12,414.50
Зворот грошевого звороту нових родів	3.00
Перенос резерви за переписаних членів зо старого до нових роді обезп.	866.50
Зворот позичок до народного фонду	84.50
Зворот степендії-позички Еміля Гладкого, в. 70	25.00
Сплати морґеджів	8,224.80
Сплати позичок нових родів обезпечення	1,091.00
Перенос до фонду сирітського по бл. п.:	
в. 137 Грапцік Іван	310.66
Разом	$81,993.45

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 8 Кабляк Ізидор	$ 500.00
в. 29 Гулик Тимко	1,000.00
в. 63 Сінявська Анна	1,000.00
в. 72 Блізньовський Волод.	500.00
в. 90 Данів Марія	500.00
в. 80 Тимків Антін	500.00
в. 121 Слободзян Олекса	500.00
в. 124 Патрайко Іван	1,000.00
в. 129 Гарасимів Михайло	250.00
в. 137 Грапцік Іван	626.00
в. 168 Дячишин Стефан	500.00
в. 148 Рапова Анна	1,000.00
в. 204 Фіна Андрій	1,000.00
в. 213 Язвінський Петро	1,000.00
в. 217 Бінашевський Мих.	1,000.00
в. 221 Павук Филип	1,000.00
в. 234 Бурбеляк Йосиф	500.00
в. 239 Муха Іван	750.00
в. 239 Ратовський Стефан	500.00
в. 251 Нижняк Михайло	500.00
в. 276 Яровий Петро	1,000.00
в. 365 Ковальський Блашко	500.00
в. 365 Ковальський Блашко	1,000.00

Виплати сирітських частей по бл. п.:

в. 21 Червак Анастасія	123.66
в. 112 Гамера Анна	48.91
в. 254 Пішко Микола	62.50
в. 261 Дмитрів Анна	51.30
в. 338 Панчишин Марія	525.83
в. 361 Тимків Павлина	555.41
в. 392 Єтковський Йосиф	380.00

Інші виплати з фонду посмертного:

Грошеві звороти нових родів обезпечення	1,240.27
Дивіденда для членів в нових родах обезпечення	206.99
Перенос резерви за переписаних членів до нових родів обезпечення	866.50

Виплати з фонду запомогового:

в. 1 Гомяк Павло	50.00
в. 1 Кропиляк Стефан	50.00
в. 2 Вільчанський Ілля	35.00
в. 4 Пупчик Микола	50.00
в. 7 Когут Іван ст.	25.00
в. 21 Окрепкий Василь	50.00
в. 25 Вах Лев	35.00
в. 29 Цірка Григорій	50.00
в. 29 Ґрозьо Анастасія	35.00
в. 39 Пахолок Андрій	35.00
в. 50 Саляк Анна	25.00
в. 78 Фіняк Яків	35.00
в. 53 Климко Стефан	40.00
в. 51 Батицький Роман	50.00
в. 78 Оліярчик Іван	35.00
в. 90 Луцацій Марія	25.00
в. 94 Шалайко Василь	50.00
в. 98 Демянчик Микола	35.00
в. 104 Гадомський Войтко	50.00
в. 104 Качмарський Іван	50.00
в. 104 Зельвак Іван	25.00
в. 104 Мисак Григорій	35.00
в. 109 Ґалас Петро	35.00
в. 112 Подлужна Розалія	25.00
в. 155 Сташко Станислав	25.00
в. 162 Демкович Пилип	35.00
в. 163 Колодчак Павло	75.00
в. 164 Чорна Марта	25.00
в. 164 Вітко Анна	25.00
в. 168 Космина Софія	25.00
в. 168 Стек Микола	35.00
в. 169 Скрип Марія	25.00
в. 170 Волошин Силвестер	50.00
в. 176 Басник Андрій	25.00
в. 176 Бабяк Петро	50.00
в. 179 Владика Анна	75.00
в. 193 Майхрович Іван	35.00
в. 206 Боднар Стефанія	25.00
в. 206 Корнелюк Марія	50.00
в. 206 Виспянська Катерина	25.00
в. 206 Зелененький Дмитро	35.00
в. 206 Пасічняк Марія	25.00
в. 209 Савчак Олекса	35.00
в. 212 Минальк[і] Тереса	25.00
в. 213 Кушнір Павло	75.00
в. 214 Зеліско Феня	25.00
в. 223 Барнас Іван	50.00
в. 223 Куземка Катерина	25.00
в. 233 Запоточна Марія	35.00
в. 242 Мазур Григорій	50.00
в. 242 Сухиня Андрій	35.00
в. 243 Станкевич Антошка	25.00
в. 251 Щупак Йосиф	35.00
в. 254 Мічковський Матей	35.00
в. 262 Шмайда Анна	35.00
в. 270 Яцків Анастасія	35.00
в. 274 Кіхтан Дмитро	25.00
в. 276 Задорожний Іван	50.00
в. 283 Дашевський Іван	50.00
в. 283 Ґуменний Василь	50.00
в. 308 Боднарчук Петро	35.00
в. 316 Ґой Данило	50.00
в. 333 Савчак Настуня	25.00
в. 333 Орисяк Анна	25.00
в. 339 Діорка Олекса	35.00
в. 345 Пастушенко Юлія	25.00
в. 367 Бабій Антін	75.00
в. 367 Гнатів Дмитро	35.00
в. 367 Петрик Софія	25.00
в. 383 Пухта Василь	50.00
в. 388 Бобяк Василь	35.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Українська Пресова і Книжкова Сп. за Свободу	3,595.00
Нагороди за нових членів	1,891.50
Друк нових грамот	900.00
Платня головного уряду	825.00
Мальовання і направи дому У. Н. Союзу	700.00
Допомога спортовим дружинам У. Н. Союзу	670.90
Українська Пресова і Книжкова Сп. за друки	592.60
Рент за офіси У. Н. С.	500.00
Кошти подорожі і репрезентації головного уряду	390.82
Відзнаки, книжечки і печатки для відділів	270.74
Лікарі за нових членів	251.50
Платня помічних сил	214.69
Справи правні при інвестиціях	195.00
Почта, телефон, експрес і т. п.	119.40
Соціяльне обезпечення помічних сил	127.08
Направи машин і офісові прибори	67.23
Металева шафа на членські аплікації	63.16
Головний лікар	62.50
Справи правні	25.00
Фотографічні знимки членських грамот	24.75
Журнали і звіти	17.64
Лайсенс	10.00

Інші виплати:

Податок, вода, асекурація, світло і інші виплати на реальностях	3,545.00

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	10,200.00
Процент і премія на морґеджах	129.00
Інвестовано в бондах	130,767.03
Процент на бондах	865.77
Позички членам	9,273.00
Разом	$189,686.68

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем травня 1938 осталася	$357.697.15
Прихід за червень	81,993.45
Разом	$439,690.60
Розхід за червень	189,686.68
Готівка з кінцем червня 1938 остається	$250,003.92

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 250,003.92
Морґеджі	1,251,937.98
Бонди	1,337,266.55
Реальности	1,135,240.06
Позички членам	525,400.47
Друкарня і книгарня	20,680.32
Разом	$4,520,529.30

Стан довжний:

Фонд посмертний нових родів обезпечення	$3,757,884.33
Фонд адміністраційний	181,608.76
Фонд запомоговий	75,946.44
Фонд конвенційний	14,536.63
Фонд народний	2,254.71
Contingent Fund for protection of investments	226,878.00
Фонд резервовий	11,770.90
Фонд посмертний сторого роду обезпечення	63,879.77
Фонд сирітський	185,769.76
Разом	$4,520,529.30

М. Мурашко, гол. предс.

Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	10.10
2.	12.15
3.	2.05
4.	2.03
5.	6.30
6.	2.25
7.	15.07
8.	10.76
9.	11.25
10.	11.47
11.	14.13
12.	1.15
14.	1.35
15.	90
16.	6.10
18.	1.15
20.	12.15
21.	9.90
22.	1.58
23.	90
24.	8.10
25.	1.15
26.	2.70
27.	70
28.	7.20
29.	8.55
31.	7.20
33.	20.50
34.	90
35.	90
36.	10.60
38.	6.30
39.	5.40
40.	1.58
42.	7.20
43.	3.85
44.	10.80
45.	12.60
46.	45
47.	2.90
48.	4.50
50.	13.05
51.	45
52.	4.05
53.	2.03
54.	1.65
55.	3.15
56.	13.50
57.	9.23
58.	7.20
59.	11.05
60.	2.25
61.	2.93
62.	7.20
63.	18.00
64.	6.55
65.	12.75
66.	90
67.	6.07
69.	2.02
70.	7.20
71.	90
72.	3.15
73.	3.60
75.	8.55
76.	31.04
77.	5.85
78.	2.95
79.	90
80.	2.70
81.	5.85
82.	4.05
83.	7.45
84.	1.35
85.	15.55
86.	8.55
87.	7.43
88.	1.35
89.	1.58
90.	18.67
91.	16.00
92.	1.80
93.	1.35
94.	15.75
95.	3.60
96.	8.55
97.	11.95
98.	3.85
99.	14.40
100.	1.35
102.	26.10
103.	3.82

Відділ	Заплатив
104.	6.55
105.	11.93
106	9.00
107	2.30
108.	3.15
109.	5.95
112.	9.02
113.	3.75
114.	1.15
115.	1.15
116.	7.00
117.	50
118.	2.70
120.	9.45
121.	11.25
122.	2.70
123.	8.50
124.	5.62
125.	9.75
127.	7.43
128.	75
129.	68
130.	18.23
132.	4.75
133.	2.25
135.	4.25
136.	16.43
137.	10.80
138.	3.15
139.	3.60
140.	6.30
141.	6.33
142.	16.20
143.	5.40
144.	2.50
145.	6.05
146.	4.73
147.	29.92
148.	2.93
149.	2.48
150.	15.10
151.	8.33
152.	1.15
154.	90
155.	18.00
156.	9.25
158.	23.86
159.	4.28
160.	2.48
161.	7.90
162.	2.30
163.	4.05
164.	26.55
165.	7.65
167.	6.75
168.	4.30
169.	68
170.	8.77
171.	13.50
172.	9.00
173.	4.50
174.	3.60
175.	7.90
176.	14.65
177.	2.03
178.	3.40
179.	11.25
181.	45
182.	4.73
185.	6.45
188.	4.73
189.	1.25
191.	6.30
192.	7.65
193.	2.70
194.	1.35
196.	2.50
197.	45
198.	2.91
199.	68
200.	13.73
201.	4.28
204.	81.90
205.	3.45
206.	25.20
207.	2.04
209.	1.15
210.	1.58
211.	10.80
212.	1.35
213.	14.85
214.	1.35

Відділ	Заплатив
217.	13.67
218.	6.53
219.	7.42
220.	8.33
221.	36.23
223.	31.50
225.	1.58
227.	90
228.	2.95
229.	10.80
230.	10.40
232.	5.20
233.	5.20
234.	15.25
235.	9.58
236.	7.42
237.	10.57
238.	19.00
239.	18.45
241.	1.80
242.	8.10
243.	9.00
244.	1.58
245.	5.65
246.	1.58
247.	9.75
248.	4.95
250.	1.35
251.	10.60
252.	22.05
253.	2.90
254.	11.03
255.	3.40
256.	3.38
257.	1.58
258.	5.62
259.	9.23
260.	13.75
261.	2.85
262.	90
263.	1.15
265.	1.13
266.	4.28
267.	3.38
268.	4.50
269.	2.25
270.	11.05
271.	4.75
272.	1.80
273.	2.70
274.	4.50
275.	7.70
276.	17.80
277.	11.70
278.	1.40
280.	13.05
281.	9.00
282.	13.50
283.	7.00
284.	1.60
285.	50
286.	2.93
287.	1.12
288.	10.12
289.	3.38
290.	1.80
291.	59.40
292.	34.65
293.	3.60
294.	2.48
295.	4.73
296.	9.00
298.	70
299.	2.25
300.	4.28
301.	5.40
302.	1.35

Відділ	Заплатив
303.	3.60
304.	90
305.	3.38
308.	1.15
309.	1.35
310.	2.05
311.	1.15
312.	4.75
314.	1.58
316.	8.33
317.	3.38
318.	7.88
319.	11.06
320.	5.90
321.	6.75
322.	1.15
323.	7.90
324.	3.83
325.	4.28
326.	5.63
327.	2.93
328.	45
329.	25
330.	10.80
331.	4.75
332.	6.75
334.	9.45
336.	11.70
337.	25
338.	16.45
339.	5.17
340.	1.35
341.	3.60
342.	9.45
344.	2.48
345.	5.65
347.	9.70
349.	4.95
350.	90
351.	68
352.	4.75
354.	45
355.	1.35
356.	1.98
357.	1.60
358.	4.95
359.	7.20
361.	42.75
362.	8.35
363.	10.58
364.	17.10
365.	9.90
366.	2.95
367.	9.70
368.	50
369.	14.40
370.	5.20
373.	3.60
374.	5.40
375.	5.67
376.	25
377.	1.35
378.	2.05
379.	8.78
380.	4.50
381.	1.57
383.	12.60
384.	6.30
385.	11.25
386.	3.85
388.	13.19
389.	1.80
390.	9.22
392.	1.35
396.	3.93
400.	13.30
401.	90

З місячних вкладок від членів	$2,392.81
Процент від бондів	306.25
Процент від морґеджів	539.94
Рент від реальностей	785.00
Сплати морґеджів	4,096.42
Разом	$8,120.42

РОЗХІД:

Виплати з фонду посмертного:

Грошеві звороти нових родів обезпечення Т. 2.	$ 174.98

Виплати з фонду адміністраційного:

Українська Пресова і Книжкова Сп. за Укр. Тижневик	475.00
Платня помічних сил	294.41
Українська Пресова і Книжкова Сп. за друки	89.56
Соціяльне обезпечення помічних сил	40.01
Видатки канцелярійні, почта і т. п.	25.00

Інші виплати:

Податок, вода, опал, світло і інші виплати на реальностях	157.94

Інвестиції:

Інвестовано в бондах	10,050.00
Процент на бондах	8.12
Разом	$11,315.02

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем травня 1938 осталася	$60,951.36
Прихід за червень	8,120.42
Разом	$69,071.78
Розхід за червень	11,315.02
Готівка з кінцем червня 1938 р. остається	$57,756.76

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 57,756.76
Морґеджі	163,507.48
Бонди	155,349.64
Реальности	55,750.92
Позички	160.00
Разом	$432,524.80

Стан довжний:

Фонд посмертний	$328,205.36
Фонд адміністраційний	104,319.44
Разом	$432,524.80

М. Мурашко, гол. предс.

Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

СМАРАҐД НА ДНІ КАНАЛУ

На честь княжни Піемонтської уладили при кінці серпня м. р. у Венеції великий бенкет в одній із палат над Великим Каналом. На тому бенкеті була теж і молода американська красуня, дочка міліярдера Генрієта Гартфорд, яка вийшла замуж за італійця князя Пінателлі. Підчас бенкету вона вийшла на балькон і слухала серенади, що її грали музиканти на ґондолі.

Раптом молода жінка крикнула. З вуха її впали до каналу ковтки вартости 20 міліонів франків.

Ковтки складалися з брилянтів менших і більших, смараґдів та з одного величезного смараґду, який мав 30 каратів. Той смараґд був незвичайно гарний і чистий. Його обезпечила була американка в анґлійсько-американськім обезпеченевім товаристві на 1,500,000 франків.

На другий день із доручення обезпеченевого т-ва водолазинурці почали шукати в каналі дорогоцінностей. До трьох днів знайшли вони великий брилянт. і всі інші камені. Одначе смараґда водолази не знайшли.

Обезпеченеве т-во заплатило княгині Пінателлі 1,500,000 франків, зазначуючи притому, що на випадок, якби знайшли смараґд, гроші мусять бути звернені.

Вісім місяців пізніше обезпеченеве товариство рішило, що йому краще виплатиться спустити на дно каналу помпу, витягнути всю воду й докладно обшукати цілий канал. Виготовлення відповідної помпи і звязані з тим роботи коштували менше, ніж обезпеченева сума.

Роботи тривали кілька місяців. 3. квітня ц. р. в годині 6.30 пополудні видобули смараґд наверх. Представник обезпеченевого товариства негайно передав камінь нотареві.

Одначе коли знавці оглянули смараґд, виявилося, що він фальшивий. У чесність княгині Пінателлі ніхто не міг рішуче сумніватися, бо всі інші дорогоцінності, що їх видобули з каналу, були правдиві. Та виринуло питання, чи смараґд підміняли, коли він був іще власністю княгині Пінателлі, чи на дні Великого Каналу, чи після того, як його знайшли. І це питання є покищо незбагнутою загадкою, що її намагається розвязати цілий штаб найкращих детективів.

Добрі черевики.

Пані у крамниці до послугача: „Зовсім природньо, мусите це зрозуміти, що я бажаю мати черевики вигідні на ногу, притім хочу, щоб вони гарно виглядали й були нової моди.

— Ах, так пані. Думаю, що вас розумію, — відповів послугач.—Ви бажаєте, щоб черевики були широкі в середині й тісні зверху.

ПРО „ЯЧМІНЬ" НА ОЦІ

Неодин із нас переходив у своїм житті т зв. „ячмінь на оці", одначе мало хто знає, що воно таке. Ячменем називаємо популярно запалення малих (найчастіше одної) лоєвих залоз повіки, яких проводи отвираються на переднім, другі на заднім березі повіки поміж віями. Ячмінь буває двоякий: т. зв. зверхній і внутрішній.

Зверхній ячмінь буває тоді, коли запалення займе одну лоєву залозу повіки, яка отвирається на переднім березі повіки між віями. Тоді беріг повіки червоний, напухлий; на ньому бачимо твердий ґудзок, вражливий на тиск і опірний. Через нього просвічує жовта ропа. Часом також споївка (болона, що прикриває внутрішню сторону повік і передню поверхню ока) буває перекровлена. Часто також з ока течуть сльози. Ячмінь виступає часто у хирлявих, у хорих на цукрівницю й інше, а також при всяких очних недугах. Лікується ячмінь звичайно сам, пробиваючися назверх. Ропа випливає і беріг повіки гоїться.

В молодих осіб ячмінь часто навертається. Підчас ячменю добре є класти на око вогкотеплі оклади, також із води Бурова 10—20 прц., що приспішують пробиття ячменю. Коли він затягається довго, звернутися до лікаря, що протне ячмінь.

Важчий хід недуги при другому роді ячменю, т. зв. **внутрішнім.** Він займає звичайно одну з лоєвих залоз Мейбома, що лежить у глибині повіки, в її хрястці. Тоді в повіці можна вимацати болючий ґудзок. Коли відвернути повіку, видно жовтий чопик ропи, що просвічує крізь повіку.

Цей рід ячменю, що лежить у глибині повіки, треває довше і може перебитись або через шкіру назверх, або крізь повіку до споївкового мішка, що вистелює повіки і передню поверхню ока.

Лікування цього роду ячменю таке саме, як першого; одначе тут треба звичайно звернутися до лікаря, щоб штучно отворив ячмінь, бо на самовільне його лікування треба довший час чекати.

Троє.

Жінка трохи засоромлена звертається до мужа:

— Милий, небавом буде нас троє...

— Так? А чого стидаєшся? Чому скорше не сказала мені?

— Бо я аж сьогодні дістала вістку...

— Що? Яку вістку? Від кого?

— Мама пише, що посварилася з татом та приїжджає до нас на сталий побут...

ЧИ ВИ ДУМАЄТЕ ПЕРЕПРОВАДЖУВАТИСЯ НА ІНШЕ МЕШКАННЯ?

Якщо думаєте змінити свою адресу, просимо повідомити нас наперед, коли почнете жити на новій адресі, щоб ви не втратили якого числа ґазети, котре може мати щось цікаве або важне для вас або вашої родини. Просимо не ждати до останньої хвилі. Просимо не переказувати нічого почтареві. Найкраще виповнити оцей блянкет, подаючи доконче стару й нову адресу та число відділу, якщо ви є членом У. Н. Союзу, та вислати це в листі до адміністрації „Свободи".

Число відділу ______________________

Імя й назвище ______________________

Стара адреса ______________________

Нова адреса ______________________

Почта ______________________

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА ЧЕРВЕНЬ 1938 РОКУ

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий молодечий відділ У. Н. Союзу, **число 398**, під назвою **Тов. ім. Евгена Коновальця, в Шікаго, Ілл.**

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 7. Сухеня Михайло, Цвонкала Володимир.
В. 8. Салій Анна, Ковальчик Григорій.
В. 9. Старовецька Ольга.
В. 20. Білоус Анастасія, Білоус Анетта, Черній Володимир, Білоус Дзенет Анна, Стасів Каролина, Крупка Михайло.
В. 22. Явор Володимир Др.
В. 28. Кофлюк Григорій.
В. 37. Ґаліновин Евдокія.
В. 45. Бухацький Іван, Хомик Микола, Ґаламага Петро.
В. 48. Негребецький Михайло мол.
В. 49. Сукмановський Стефан д-р. Сукмановська Марія, Юречків Ольга.
В. 63. Опалка Лев, Ритзіг Михайло, Ритзіг Каролина, Ритзіг Ольга.
В. 65. Світлик Марія, Світлик Михайло.
В. 70. Пельо Антін.
В. 73. Керіс Іван, Ярома Юрій, Гальчук Іван, Подворний Бендзямин.
В. 83. Максимів Іван, Петровський Петро, Дмитрущ Григорій.
В. 91. Ланчак Петро.
В. 94. Муляр Михайло, Фінк Йосиф, Солодка Юлія.
В. 100. Зеґа Анна, Бурц Марія, Чубата Текля.
В. 102. Гнот Стефан, Косик Стефан.
В. 111. Ярема Йосиф.
В. 112. Чубінська Елисавета.
В. 117. Чудакевич Микола.
В. 119. Гарасим Параскевія.
В. 121. Слободян Петро, Богойчик Михайло.
В. 138. Куникевич Мирослав.
В. 144. Бобола Марія, Ростатський Іван.
В. 146. Корп Анастасія.
В. 148. Біленький Володимир.
В. 149. Діконтій Михайло.
В. 156. Закорчемний Олекса, Закорчемна Ева.
В. 163. Карозо Микола.
В. 164. Пипяк Анна, Пухір Іван.
В. 165. Тутак Ірина, Хомичен Ольга, Хомичен Едвард.
В. 167. Білан Олена, Василинюк Евгенія.
В. 175. Червак Михайло, Ван Вліет Павлина, Кудрик Маріянна, Назаркевич Анна, Матвієчко Микола, Матвієчко Михайло.
В. 180. Зепко Стела.
В. 183. Бурбан Річард.
В. 203. Чепак Михайло, Гумен Евген, Кузак Ернест, Луцишин Йосиф А., Сірко Іван, Шалавило Володимир, Красіцький Іван.
В. 204. Тарас Анна, Мещишин Петрунеля, Каришин Марія, Колосівський Ярослав, Равлюк Володимир Тарас, Кібало Іван, Миронюк Амелія, Нагорняк Василь, Ґумовська Ольга, Колосівський Микола, Ленчук Юлія, Фенц Василь, Карапура Іван, Федорак Михайло, Каришин Данило, Возний Володимир М., Мілещук Стефан, Демчук Ізидор, Черняк Микола.
В. 213. Пашесник Сузанна.
В. 217. Морцан Іван.
В. 218. Ткачишин Олена, Рудяк Михайло.
В. 221. Дутчак Орній, Кіняк Стефан.
В. 223. Чупа Петро, Ґазда Іван, Куземка Олекса мол., Кословська Елена, Козлоська Анна, Пех Михайло, Юсак Михайло А., Кобута Йосиф.
В. 237. Дмитрик Катерина, Пастернак Павло.
В. 238. Буцяк Іван, Шафранський Павло.
В. 239 Бручковський Леон, Хмелик Давид, Амелик Іван.
В. 245. Нурко Петро.
В. 251. Крайник Михайло, Зеруха Йосиф.
В. 252. Дицька Йосиф, Ґошко Павло.
В. 253. Хомин Міній, Зварич Василь.
В. 254. Япчанська Олена, Капустинська Марія, Явин Силвія, Капустинська Елсій, Глещак Павло Л., Вовк Марія, Козира Ольга, Кісліцький Павло.
В. 264. Гаврилчак Микола, Кравчишин Йосиф, Стеранка Петро.
В. 271. Левуш Катерина, Ментух Марія.
В. 273. Пришляк Ксеня.
В. 274. Сильчак Василь, Кравець Михайло, Сухар Михайло.
В. 277. Дропик Михайло, Лемеґа Іван.
В. 282. Гриник Петрунка.
В. 284. Кохманський Петро.
В. 288. Могильська Славка, Могильська Ксеня.
В. 291. Ціхоцький Володимир, Ціхоцька Софія, Ціхоцький Микола, Ціхоцький Петро.
В. 293. Музика Вілям, Ласковецький Іван Пилипяк Стефанія.
В. 295. Антонюк Марія, Дудівка Стефан, Ґарбер Стефан.
В. 300. Катенський Джеймс.
В. 310. Леньо Михайло.
В. 321. Цюх Петро Ф., Костира Софія.
В. 324. Венґринюк Іван, Бурак Володимир Дзюлс.
В. 325. Завадовський Петро, Завадовський Павло, Троц Теодор, Бойчук Петро.
В. 334. Банас Антін.
В. 336. Садовський Франко М.
В. 338. Фігель Ольга.
В. 343. Шерелис Урсула.
В. 253. Василик Анна, Обшанська Анна.
В. 355. Занько Стефан.
В. 361. Брик Ева, Брик Данило, Мурашко Теодор, Петришин Тома.
В. 367. Пукіш Анастасія.
В. 369. Кравець Василь.
В. 374. Білак Катерина, Ґеба Стефан, Білик Алися.
В. 375. Грицай Петро мол., Грицай Стефан, Чаплинський Йосиф.
В. 389. Наюков Юстина.
В. 390. Ковальський Іван.
В. 393. Рибак Вілям.
В. 395. Шляхетка Іван, Ривак Михайло, Сарняк Іван Богдан.
В. 396. Фірко Василь.
В. 397. Хархан Марія, Березович Ольга.
В. 398. Божик Марія, Івасюк Петро, Гумінюк Стефанія, Ламацький Олекса, Гумінюк Йосиф, Івасюк Іван, Пуцьло Петро.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Барна Ева, Ґогоц Петро, Новак Фемій, Ольшевський Йосиф,* Олесневич Теодор, Раповій Володимир,* Тарас Михайло,* Тирлич Нестор, Войтович Володимир,* Войтович Марія, Рапала Анастасія, Амбіцька Параскевія, Діяк Анна, Рапавий Йосиф.
В. 2. Галькович Теодор, Галькович Текля, Яцедич Йосиф.
В. 9. Кормаш Микола, Кормаш Текля, Бобеляк Іван.
В. 10. Хвалик Фемя, Погода Марія, Погода Іван, Завидняк Мілько, Хвалик Семен.
В. 20. Семен Микола,* Семен Анна.
В. 22. Чорномаз Мирослав.
В. 31. Майкович Анна 2, Ястрияб Анна, Липчак Катерина, Міщон Семен, Майкович Олекса, Ястрияб Карло.*
В. 39. Кудлик Олена, Кудлик Пилип, Опар Іван, Фішер Анна.
В. 43. Новіцький Митрофан, Бабей Агафія, Романовський Іван, Романовська Марія.
В. 62. Волк Микола.
В. 64. Лазорович Василь,* Лазорович Василина.
В. 106. Саєвська Катерина, Атаманець Дмитро.
В. 109. Щука Василина, Щука Дорофей, Щука Микола.
В. 127. Кіналь Марія.
В. 130. Степчук Петро, Вікс Марія.
В. 176. Хрущ Петро,* Гинько Григорій.
В. 230. Тимочко Іван, Тимочко Евген.*
В. 241. Добривода Анна.
В. 243. Мишкевич Василь.
В. 247. Мацей Іван, Гринишин Дмитро.*
В. 255. Сидоряк Лешко.
В. 260. Княжик Анна, Котович Анна.
В. 278. Пилипко Анастасія, Головатий Андрій, Головата Марія, Головатий Йосиф,* Головатий Андрій.*
В. 283. Мазола Роман, Мозола Геня.
В. 291. Кравчишин Антін,* Канарефф Марія, Марінчак Маргарета, Марінчак Ґеновефа, Марінчак Варвара, Лазука Силвестер.*
В. 296. Хропцьо Василь,* Хропцьо Наталія.
В. 312. Соловінський Іван, Соловінська Елисавета.
В. 317. Ліщинська Магдалена, Ліщинський Іван.*
В. 361. Придаткевич Роман.
В. 365. Ґулик Марія.
В. 367. Тимків Іван.
В. 370. Підлісна Стефанія, Пасечний Василь, Тайсар Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 7. Ністрян Стелла.
В. 71. Бобак Микола.*
В. 94. Бодруґ Анастасія, Боднар Іван,* Солодка Емілія, Солодка Нелій.
В. 118. Цвік Іван.*
В. 201. Борецька Марія.
В. 291. Ґустак Вілям,* Ґущак Анна.
В. 361. Іваник Василь.*
В. 397. Хархан Марія, Киницька Катерина.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Якимець Марія.
В. 59. Пастер Йосиф.
В. 126. Буртик Василь.
В. 239. Коцюк Анна, Коцюк Михайло, Коцюк Михалина, Коцюк Ольга, Коцюк Стефанія.
В. 242. Драбик Андрій.
В. 342. Зазворський Дмитро.
В. 361. Кульчицький Юліян.
В. 368. Познанська Софія, Познанський Михайло.
В. 382. Ґулик Марія.

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Від. 8. .... 1 член
Від. 28. .... 3 члени

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Козак Іван, Козак Анастасія, Козак Володимир,* Кропиляк Стефан, Терефенко Юрій.
В. 5. Рудик Михайло.*
В. 8. Рева Іван.*
В. 11. Сціленний Іван,* Сціленa Марія.
В. 24. Сейман Іван.*
В. 39. Кіцак Антін, Кіцак Марія.
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 50. Бандерський Володимир,* Козопас Катерина.
В. 58. Гасюк Татіянна.
В. 59. Лободинська Катерина.
В. 61. Дебич Микола.
В. 65. Бабула Ольга.
В. 66. Філь Антін, Щот С. Павло, Вільхова Анна.
В. 70. Черковський Іван.
В. 76. Кібордин Семко, Рубас Стефан.
В. 78. Бівас Іван, Мацик Михайло, Козей Василь, Шайнак Михайло, Зьотик Марія, Молочняк Петро, Косинський Михайло, Хоровська Марія.
В. 82. Вірван Михайло мол.*
В. 85. Сліворська Тереса.
В. 94. Андерсон Анна, Андерсон Марія, Адерсон Михайло, Мілевський Стефан.
В. 96. Федик Анна, Губіцький Петро, Котула Василь, Волчко Семен, Соболь Марія.
В. 97. Мельник Текля, Мельник Михайло.
В. 100. Фірич Елисавета.
В. 102. Брикайло Григорій, Іваницький Михайло,* Кардимас Михайло.
В. 108. Фурґалич Параска, Малеський Стефан.*
В. 120. Чупа Олекса, Кохановська Олена, Кохановський Йосиф Геронім,* Кохановський Йосиф, Кохановська Йосифа, Чупа Анна.
В. 130. Шолок Катерина, Сеньков Михайло, Сірко Теодор.
В. 137. Надольна Марія.
В. 141. Дицьо Анна, Дицьо Юрій, Еванович Катерина, Еванович Юрій, Федитник Михайло, Гуцула Стефанія, Гуцула Марія, Малиш Михайло, Маркос Григорій, Палівода Микола,* Палівода Йосиф, Сова Петро, Якима Йосиф, Якима Анастасія, Сепель Микола, Сепель Микола мол.,* Андрич Юрій, Біль Йосиф, Фліс Юрій, Пасвестей Еліс Д., Стадник Наталія, Стадник Вінцентій.
В. 147. Михалишин Микола.
В. 155. Ґоліновський Осип, Балюх Михайло,* Ґоліновська Софія.
В. 161. Затвардицька Пазя, Затвардницький Микола, Бахур Франко,* Вроновський Іван.*
В. 171. Хитрин Ліліян, Хитрин Марія.
В. 173. Розак Михайло.*
В. 176. Обух Владек, Гринь Петро, Бруць Михайло,* Бруць Петро,* Вархолик Михайло, Ґрошек Яків.*
В. 183. Сорока Марія.
В. 193. Дзюрняк Марія; Поточняк Михайло.
В. 203. Бодруґ Михайло,* Ґеник Ліліян. Свішовський Микола.*
В. 204. Стрілецький Михайло, Кікта Ева, Кікта Никита.
В. 207. Костюк Петро.
В. 211. Дзера Марія, Грицик Анна.
В. 214. Дорош Софія, Ґвозд Стефан.*
В. 221. Хімняк Василь, Хімняк Софія, Чучман Микола,* Пилипів Іван.*
В. 222. Береза Станислав.*
В. 226. Мізура Стела.
В. 229. Вольський Ґендрик, Лисик Катерина, Лисик Вілям,* Лисик Емілія.
В. 230. Обериш Франко, Бернард Стефан.
В. 242. Дубіцький Франко.
В. 247. Доманська Катерина.
В. 259. Ґула Володимир.*
В. 268. Мороз Франко,* Перцак Михайло.*
В. 270. Маґура Анна.
В. 276. Маслак Онуфрій,* Бабич Іван,* Бабич Франко,* Ґарко Евгенія.
В. 277. Кітінґ Марія.
В. 278. Саїв Стефан, Саїв Марія.
В. 281. Гамкало Стефан.
В. 282. Трач Олександра.
В. 285. Кривий Томко.
В. 291. Блондиненко Володимир П., Рітер Йосиф,* Рітер Іван,* Лесько Василь, Кость Анна, Кость Емма, Кость Іван,* Кость Марія, Кость Микола,* Кость Розалія, Кость Стела, Кушнер Стефан,* Кушнер Катерина, Слепко Юстина, Волянська Верґінія, Чупак Андрій,* Прокоп Іван,* Скворонський Михайло, Гловач Михайло.*
В. 292. Бурбан Теодор, Болакесов Анна, Пипюк Анеля, Василишин Петро,* Демнанюк Авґуст.*
В. 300. Костик Іван, Костик Катерина.
В. 306. Криховецький Семен.
В. 307. Карнаух Онисим, Карнаух Анна.
В. 313. Циктич Іван.
В. 318. Кравчишин Юрій.*
В. 326. Фордина Анна, Фордина Марія, Фордина Іван, Гнатко Йосиф, Гнатко Ольга, Гнатко Михайло.*
В. 333. Старжан Розалія.
В. 334. Антонів Стефан.*
В. 338. Ядчишин Іван, Стецько Михайло.*
В. 343. Мікульський Розалія.
В. 346. Іванюк Юліюс.*
В. 349. Шклода Юрій.
В. 359. Бурак Марцеля.
В. 361. Прокопів Марія, Рейман Стефан.
В. 365. Горват Марія, Горват Тесій, Малик Анна, Малик Стефан, Мичак Кость, Мичак Марія.
В. 367. Рудий Терефон.
В. 369. Дзюба Антін.*
В. 370. Грицей Василь.*
В. 375. Богдаш Мирослав, Богдаш Михайло.
В. 379. Стефанишин Андрій.*
В. 395. Лобур Володимир.*
В. 401. Ломакин Анна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 19. Буртик Василь.
В. 62. Навроцький Павло.
В. 181. Познанська Софія, Познанський Михайло.
В. 183. Лозовчук Микола, Лозовчук Юлія, Гринюк Іван.*
В. 213. Мельничук Василь.
В. 291. Попович Тарас,* Попович Анна.
В. 304. Цар Анна, Цар Петро.
В. 324. Коцюк Анна, Коцюк Михайло, Коцюк Михалина, Коцюк Ольга, Коцюк Стефанія.
В. 327. Матеїв Петро.
В. 361. Белан Александра.
В. 365. Ґулик Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 7. Ністрян Стела.
В. 71. Бобак Микола.*
В. 94. Бодруґ Анастасія, Солодка Емілія, Солодка Анастасія, Боднар Іван.*
В. 118. Цвік Іван.*
В. 201. Борецька Марія.
В. 291. Ґустак Вілям,* Ґущак Анна.
В. 361. Іваник Василь.*
В. 397. Хархан Марія, Киницька Катерина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО НОВГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Від. 8. .... 1 член
Від. 28. .... 3 члени

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 83. Дмитруш Григорій.
В. 94. Солодка Юлія.
В. 137. Терлецький Іван.
В. 147. Паско Михайло.
В. 176. Бабяк Володимир.*
В. 263. Коваль Михалина.
В. 278. Крохмалюк Йосиф.
В. 321. Смола Марія.
В. 367. Пелехатий Олекса.*

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 29. Гулик Тимко.
В. 31. Ванаська Марія.
В. 42. Палуґа Дмитро.
В. 58. Чарний Мирон.
В. 63. Синявська Анна.
В. 72. Блізніовський Володимир.
В. 121. Слободян Олекса.
В. 124. Патрайко Іван.
В. 150. Соколовський Теодор.
В. 168. Дячишин Стефан.
В. 204. Файна Андрій.
В. 213. Язвінський Петро.
В. 234. Бурбеляк Йосиф.
В. 369. Савчишин Марія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1938 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	23,100
В місяці червні 1938 р. принято нових	206
В місяці червні 1938 р. принято наново	93
В місяці червні 1938 р. принято з переступними листами	14
В місяці червні 1938 р. принято з інших кляс обезпечення	13
В місяці червну 1938 р. перенесено зо старого до нового роду обезпечення	4
Разом	23,430
В місяці червні 1938 р. суспендовано	214
В місяці червні 1938 р. відійшли з переступними листами	20
В місяці червні 1938 р. відійшли до інших кляс	13
В місяці червну 1938 р. перенесено зо старого до нового роду обезпечення	4
В місяці червні 1938 р. відійшли зо зворотом в готівці	9
В місяці червні 1938 р. померли	14
Разом	274
З кінцем червня 1938 р. в У. Н. С. було дорослих членів	23,156

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі Л.	на $ 100	—
В клясі А.	на $ 250	9
В клясі А.А.	на $ 500	114
В клясі В.	на $ 750	17
В клясі С.	на $1000	236
В клясі В.В.	на $1500	9
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	455
В клясі О-1000	на $1000	310
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	1,347.
В клясі Р-1000	на $1000	776
В клясі Р-1500	на $1500	7
В клясі Р-2000	на $2000	4

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	894
В клясі Е-1000	на $1000	326
В клясі Е-1500	на $1500	7
В клясі Е-2000	на $2000	4

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі W- 500	на $ 500	1,624
В клясі W-1000	на $1000	2,420
В клясі W-1500	на $1500	9
В клясі W-2000	на $2000	6
В клясі W-3000	на $3000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	6
В клясі Т- 250	на $ 250	227
В клясі Т- 500	на $ 500	4,154
В клясі Т- 750	на $750	623
В клясі Т-1000	на $1000	9,291
В клясі Т-1500	на $1500	214
В клясі Т-2000	на $2000	57
	Разом	23,156

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 9. Гнатишин Микола.
В. 20. Труш Ольга М., Репокіс Генрій, Репокіс Іван, Репокіс Дзеній, Труш Ірина Д., Репокіс Давид.
В. 48. Кусик Дорота, Кусик Тома, Кусик Ярина, Кусик Елисавета.
В. 60. Марціновська Марія.
В. 63. Синявська Марія.
В. 67. Андрушко Геріет.
В. 71. Вульчак Василь, Вульчак Марія.
В. 84. Гоголь Юрій.
В. 94. Федесон Теодор М., Муляр Михайло мол., Муляр Франко, Тиро Михайло Іван, Тиро Йосиф Богдан.
В. 100. Марусяк Іванна, Бурц Катерина, Маґас Юлія, Зеґа Іван.
В. 140. Сорока Марія.
В. 154. Скородинська Катерина.
В. 156. Закорчемна Стефанія З.
В. 164. Петровська Настуня, Гнилянська Настуня, Баран Марія, Бабенко Яків.
В. 167. Рощипка Олена, Палиничка Ольга, Мікель Ірина Флоренс, Мікель Едвард Варен.
В. 175. Фирчак Юрій, Бац Марія, Білецький Роман, Назаркевич Михайло, Кобан Іван мол., Назаркевич Григорій Е., Бац Петро, Білецька Софія.
В. 180. Макель Елсій.
В. 204. Кузик Данило, Карапура Корнило 5, Сойка Борислав 2, Ленчук Ольга 2.
В. 205. Крепич Катерина.
В. 213. Пахолок Богдан, Пахолок Миролав.
В. 218. Тарновська Ірина, Недоступ Богдан.
В. 219. Мудровський Володимир.
В. 223. Козловський Олекса, Козловська Настя, Пурта Маріянна, Пурта Ґертруд, Пурта Павлина, Козловський Стефан, Зумчак Іван мол., Пех Ірина.
В. 234. Кобрин Михайло мол.
В. 237. Куріца Данило.
В. 243. Бучман Патрися, Віналь Владислав, Біналь Едвард, Завидовський Василь.
В. 253. Приступа Йосиф Богдан, Мельник Катерина.
В. 254. Козира Віра, Дзят Йосифа.
В. 260. Яцишин Михайло.
В. 270. Харидчак Каролина.
В. 271. Левуш Василь, Левуш Павло, Конашевич Антонина.
В. 291. Мольцан Ірина, Каня Дзійн, Молцан Олена, Каня Володимир, Мізак Йосиф.
В. 293. Вальорна Ольга.
В. 295. Сивик Патрися Маріянна, Сивик Річард Микола.
В. 300. Костик Григорій, Костик Йосиф, Вархола Іван, Бандровська Катерина, Дида Марґіта, Бандровський Мирослав, Бандровська Дорота.
В. 310. Баймак Анна.
В. 321. Винник Йосиф П.
В. 338. Фігіль Катерина, Стовінська Юлія, Стовінська Катерина, Стовінська Геня.
В. 353. Обшанський Стах.
В. 361. Король Іван П.
В. 370. Куць Марія, Куць Анастасія.
В. 380. Саврон Маріянна Тереса.
В. 385. Кошляк Анастасія, Кошляк Анна, Бородай Олена.
В. 396. Кравець Маріянна.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 10. Погода Текля, Погода Тадеуш, Погода Ольга, Погода Олена, Погода Емілія, Погода Олекса.
В. 20. Семен Розалія, Семен Юлія.
В. 43. Новіцька Катерина, Бабій Марія.
В. 62. Волк Йосиф.
В. 283. Мозола Іван.
В. 400. Пісоцька Анна.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 380. Саврон Маріянна Тереса.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 270. Харидчак Ольга Е.
В. 358. Мураль Олена.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ.

В. 11. Сінчок Ґладис, Сінчок Анна, Сінчок Перла, Пустельник Софія, Пустельник Розалія.
В. 31. Якубів Франка, Якубів Марія.
В. 54. Климчак Едвард.
В. 59. Лободинська Стефанія, Лободинська Марія, Лободинська Софія, Лободинська Анна.
В. 94. Климчук Едвард, Андерсон Василина.
В. 96. Собіль Олена, Собіль Анеля, Собіль Розалія, Собіль Емілія, Собіль Володимир.
В. 97. Хованець Олекса, Хованець Омелян.
В. 108. Дзят Елисавета, Дзят Володимир.
В. 120. Кохановський Василь, Кохановський Вілям, Кохановський Людвіг.
Вц 141. Дицьо Анна, Біль Володимир, Якима Генрій, Манзон Норма М.
В. 155. Марусяк Микола, Марусяк Петро, Марусяк Стефан.
В. 164. Ізгик Михайло, Ізгик Василь.
В. 171. Рузанська Анна.
В. 176. Демкович Михайло, Обух Амброзій, Обух Володимир.
В. 204. Кікта Стефан, Кікта Цецеля, Кікта Анна, Стайнер Вівіян Зазулінський.
В. 230. Денис Теодор Антін, Присташ Йосиф, Присташ Іван, Присташ Михайло, Присташ Стефан, Бернард Дзеймс.
В. 254. Старанчак Едвард, Старанчак Стефанія.
В. 263. Коваль Павло, Коваль Стефанія, Коваль Марія, Коваль Ольга.
В. 265. Коцюбка Григорій.
В. 268. Мороз Тарас П.
В. 281. Баум Мирон З.
В. 291. Доктор Долорес, Дзюбак Вілям, Мовчко Іван, Мазник Стефан, Голик Елсій, Голик Анна, Голик Іван мол., Галушка Анна, Телеп Григорій мол., Телеп Юлія, Телеп Іван, Ґбур Омелян, Гриб Франко, Гриб Михайло, Мисик Ґералдина, Мисик Йосиф, Мисик Петро, Василь Берниса, Василь Омелян, Василь Олена, Василь Стефанія, Курилів Адам В., Курилів Зенон, Курилів Роман Стефан, Філіпов Володимир, Філіпов Ольга, Полк Йосифа, Бурґ Артур, Дінґов Іван, Тарчанин Емілія, Гунчак Стефан, Оленик Дорота.
В. 292. Соловій Іван, Непюк Мелвін Вілям.
В. 326. Фордина Олена, Фордина Флора, Фордина Чеслава, Фордина Михайло.
В. 341. Плавуцька Мирослава.
В. 361. Василик Марія, Коцан Іван.
В. 365. Малик Федор, Малик Олекса.
В. 367. Рудий Річард.
В. 369. Дзюба Юрій.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 183 Ґринюк Давид, Ґринюк Леонард, Лозовчук Ольга Еллен, Лозовчук Стефанія Наталія.
В. 213. Саврон Маріянна Тереса.
В. 291. Лучка Теодор, Петриканин Іван П.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 270. Харидчак Ольга Евгенія.
В. 358. Мураль Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 7. Цвонкала Володимир.
В. 8. Салій Анна.
В. 28. Кофлюк Григорій.
В. 45. Бухацький Борис Мирослав Іван.
В. 91. Ланчак Петро.
В. 102. Ґнот Стефан.
В. 112. Чубінська Елисавета.
В. 148. Біленький Володимир.
В. 164. Пухир Іван.
В. 165. Тутак Ірина, Хомишин Ольга, Хомишин Федьо.
В. 204. Равлюк Володимир Тарас.
В. 223. Кобута Софія.
В. 237. Пастернак Павло.
В. 288. Могильська Ксеня, Могильська Славка.
В. 300. Катинський Дмитро.
В. 321. Костира Софія.
В. 324. Бурак Володимир.
В. 336. Садовський Михайло.
В. 355. Занько Стефан.
В. 361. Мурашко Теодор.
В. 367. Пукіш Анастасія.
В. 369. Кравець Василь.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 136. Винник Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ ГОТІВКИ:

В. 65. Світлик Марія, Світлик Михайло.
В. 94. Стефанюк Анна, Стефанюк Павло.
В. 254. Капустинська Елисавета, Капустинська Марія.
В. 347. Ґлосницький Петро, Ґлосницький Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1938 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	8,218
В місяці червні 1938 р. принято нових	117
В місяці червні 1938 р. принято наново	13
В місяці червні 1938 р. принято з переступними листами	1
В місяці червні 1938 р. принято з інших кляс	2
Разом	8,351
В місяці червні 1938 р. суспендовано	113
В місяці червні 1938 р. відійшли з переступними листами	7
В місяці червні 1938 р. відійшли до старших членів У.Н.С.	25
В місяці червні 1938 р. відійшли до інших кляс	2
В місяці червні 1938 р. відійшли зо зворотом в готівці	8
В місяці червні 1938 р. відійшли на безплатне продовж.	1
Разом	156
З кінцем червня 1938 р. в У. Н. С. було дітей членів	8,195

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 ц. місячної вкладки	5,738
В клясі 2-ій за 50 ц. місячної вкладки	1,750
В клясі 3-ій за 50 ц. місячної вкладки	707
Разом	8,195
З кінцем червня 1938 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	31,351

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати й відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за червень 1938 р. суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут орґанізації; інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж червня 1938 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. рек. секретар.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

СТАРШІ В ШКОЛІ.

Щоб дати нагоду безробітним учителям на прожиток, американський уряд повідкривав ріжні школи. До цих шкіл пішли не лише молоді, але й старші люди: одні, щоб навчитися нового ремесла, інші, щоби просто зайнятися чимось у безробітті.

Багато людей відноситься з сумнівом до науки старших людей. Кажуть, що память старшої людини слабне й через те вона не може навчитися нового, ні поглибити старого знання.

Школи для старших передовсім кидали визов загальному переконанню, що думка про нездібність старших людей до науки спирається на доказаних фактах. Провідники цих шкіл питалися: чи справді це доказано, що старші до науки нездібні?

СТАРШИМ НА ПОТІХУ.

Ці запити довели до розслідів, а ці показали тепер понад усякий сумнів, що загальне переконання про нездібність старших до науки зовсім не доказане. У багатьох випадках старші зовсім не уступають молодим у здібності навчатись, а в деяких випадках навіть їх перевищають.

Герберт Соренсон, президент Стейтової Вчительської Колегії в Дулюті, каже, наприклад, що молодші студенти назагал мають кращі ноти, ніж старші, але 12 найкращих старших студентів учаться краще, ніж 12 найкращих молодих студентів. Учителі цеї школи переконані, що найліпші старші студенти ліпші від найліпших молодих студентів. Учителі з інших шкіл теж доносили йому, що в багатьох випадках найкращі студенти це люди, котрим минула пятьдесятка, а в декотрих випадках люди, котрим минула шісдесятка.

ЗАГАЛЬНА ВІРА В НЕПРАВДУ.

Ці факти не годяться з загальним переконанням, що панує в ріжних народів.

Українці кажуть: „Я застарий до науки"; американці кажуть: „Не можна вчити старої собаки нових штук".

Тепер ці, признані традицією поговірки, показуються неправдивими, принаймні в багатьох випадках. Це звичайні упередження, забобони.

ЧИ ЗАОХОТА?

Подаючи до публичного відома ці розсліди про здібність старших людей до науки, Герберт Соренсон каже, що висліди його розслідів повинні бути великою заохотою для освіти старших людей.

Він видно думає, що коли старші люди признають загальне переконання, що старша людина вже не може вчитися, то це переконання буде справді не давати їм учитися. Щоб могти вчитися, старша людина передовсім мусить позбутися цеї думки, що старшій людині неможливо вчитися.

Виходилоб зо слів Соренсона, що всяка людина, яка має таке переконання, може його легко позбутися, коли їй предложити докази, що її переконання не відповідає правді. Та чи це правда, що всяка людина позбувається відразу своїх забобонів, упереджень, як їй доказати їх нестійність? Досвід показує, що лише дехто з людей позбуваються своїх упереджень і забобонів та що велике число людей далі держиться своїх упереджень і забобонів, хочби їм доказати їх неправдивість. Докази неправдивости мають у таких людей лише такий вплив, що вони тим горячіше доказують розумове оправдання їх становища. Дехто навіть заявляє цинічно: „Як старі брехали, то і ми з ними брешемо".

ВИГІДНЕ НЕУЦТВО.

Соренсон і його професори виходять теж із заложення, що всяка людина хоче вчитися чогось нового. Їм здається, що людина має природне бажання знати щось нове. Цікавість це, мовляв, така природня признака людини, як потреба їсти.

А чи нема довкола нас людей, які справді нічим не цікавляться? Певна річ, що Соренсон і його розслідники не з тих людей, але хто знає, чи Соренсонові товариші не в меншості?

Міг би Соренсон дивуватися: як можна бути нецікавим, коли заспокоювати цікавість це так приємно, наче голодному їсти. Справді, декому воно так і є, але не всякому. Чиж нема людей, які не почувають ні прикрости, як вони нового не вчаться, ні приємности, як заспокоюють свою цікавість? Чи не будуть такі люди вперто боронитися проти навчання нового у старших роках? Мовляв, ви собі говоріть своє, а я таки знаю краще, що старому не до науки.

ПІСЛЯ ЗРУЙНУВАННЯ ЗАПОРОЗЬКОЇ СІЧИ

(За Михайлом Чайковським).

Року тисяча вісімсот одинацятого, вже тоді, як війна Москви з французом була постановлена, в Катеринославі, тодішній столиці України, на приказ царя Олександра зібралося багато українських громадян. Йшло про те, щоб Україна утворила нові козацькі полки для служби московському царю: Віт, Оболенські, Завадівські й інша, їм подібна українська молодь, заплямлена московськими почуваннями, назбігалася з патентами на полкових командантів, а від громадян хотіли, щоб своїх синів і майно віддали на творення тих полків. У нагороду оставили їм козацькі посілості.

Між ними був Ігор Заграйський із шурином Максимом Штроцом. З німецька прозваний, бо такий був проноза, що й самого чорта вивів би у поле й обманув.

Заграйський із Штроцовою сестрою мав чотирьох синів, поставних і кремезних, як українські дуби. В усій околиці говорили: то, чорти, не хлопці, знаються між собою і батьком наче лисі коні, а коли хто влізе між них, то так йому буде, як пальцеві в одвірку, коли його примкнуть.

Штроц ніколи жінки не мав, одначе тямив дуже давні часи, був запорожцем, і то в старшині за Кальнишевського, якого загально звали Кальнишем. Неодну чарку випив з Залізняком, не раз, не два гуляв по степах за вовками з Некрасою, був при облозі та зруйнуванні Січі й там дива доказував, як про те не він сам, а козацькі літописи повідають. На старість осів при сестрі і привчав до коней і до списи молодих сестрінків; як гончих собак до поля. Повідав, що коли з них нічого не буде, то в Ігорі Заграйськім мусить бути німецька кров, а до до їх вдачі мусіла закраститися німецька вдача. Штроц, як справжній козак, москалів не терпів. Скільки собі більше оковити потягнув, як тре ба, то вуси підкручував і бурмотів: „Коби Бог дав москаля у шори вбрати, то потім і Січ відбудуваласяб".

Такий то був Максим Штроц.

У нагарнішім катеринославськім заїзднім дворі, у мамця Чорби, зібралися українські громадяни: були там Коновальські, Нечаї, Черник, Раєвські, Уманці, Василевські, Красовські, Журби та багато інших. Для заохоти наради поставили пляшки з вином і медом, хоч господар знав свій обовязок і принуки вживав, ніхто не давав проситися двічі. Пили й радили.

Штроц нащурив вуси.

— А чорт його маму схопив би, треба москаля в шори вбрати, бо як ми його не вберемо, то він нас вбере.

— Ба, якжеж ми його вберемо?

— Велике диво! Не такий чорт страшний, як його малюють. Я вже раз був убрав москаля в шори, та й то так, що він і не спамятався.

— Як жеж це було й коли? Розповідж нам!

— Було це вже давно — вже тому більше як тридцять сім літ. Не такий я був дід, як тепер. Некраса пошив москалів у дурні та й їх вирізав скілька тисяч, й ще їх осталося і ті прийшли під Січ. Приходимо ми до кошового: „А що, батьку, на них?" А кошовий налякався, та й старшині не дуже то хотілося брати за шаблі; хотіли справу словом полагодити, як би це було можна, або так було добре робити. Та Некраси не було і з ним, що ліпші курінні отамани вийшли, а між тими, що осталися, верховодив Чепига та Головатий. Як стали воловодити, так і доказали, що кошовий вислав їх до московського генерала з привітом. Генералові того тільки треба було: зараз приїхав із поклоном до пана кошового. Був то мадяр Текелі, наче сьогодні бачу його: тонкий, як глиста, начеб одну кишку мав у череві, а так просто держався, начеби проковтнув залізний дрючок і не міг його стравити. Очі йому наче цибулі наверх вилазили, а цікавий здюга, наче крук розглядався кругом — лице як буряк червоне, ніс, як сира бараболя, і ввесь час пхав у нього табаку; така то була псявіра.

Говорили, що в свому краю відірвався він від шибениці та втік до московської цариці. Свій із своїм знюхався. Вона, чортиця, зараз зробила його ґенералом і дала йому своїх москалів, щоб їх вішав, убивав, бив і робив, що сам захоче, коби тільки для її добра.

Такого то пташка пан кошовий приймав у Січі, сором людям сказати. Той повисільник засів із нами, зо старшиною до пиру і йому перед паном кошовим подавали у дубових коритах, як це у нас звичай, і саламаху, і солені судаки, і курку, і лина, і порося, і сливки. Вертів носом від чіснику, а все табаку нюх, нюх, нюх; проковтував судаки, наче ликава шкапа, одначе їв і пив, бо хотів нас собі приєднати. А ми його ввічливо приймали, бо то козаки звичай мають: як запросять паршивого пса, або жида парха, або й цісарського німця з кордону до хати, то ще його не нагаєм, а хлібом-сіллю треба вгостити. Ледащо-однокишка так памастив лаби Чепизі, Головатому й іншим (хай їм там у пеклі чорт смоляними карбованцями й лаби й пику парить), що стали говорити: „Треба згоди з царицею; вона одної з нами віри!" Всюди було повно тих криків, а пан кошовий замісць крикнути: „На коня, за списи!" та й на ворога, і так роти позамикати — скликав нараду, начеб це не Запорожжя, а Польща! — Тьфу! — сплюнув.

— Як я вам говорив, тоді я був молодий, прийшов до пана кошового та й показую йому нагай.

— Батьку кошовий, оце нарада, хто послухає то добре, хто ні, тому по спині нагайкою поговорити! Таж тут іде про добро й волю Запорожжя.

Батько кошовий сидів уже наче сова надутий, очі йому посоловіли, з уст слина спливала, перед ним стояв кухлик із горівкою та чарка. Забелькотів:

— Сину, напиймося, на журбу добре випити, якось воно буде...

Думаю я собі: то такої граєш, випив я і пішов, бо з пяним нема що говорити, краще розійтися, ніж зійтися.

Пішов я по курінях, а там також пють. Чепига і Головатий і грошей і горівки гук роздали між молодців. Я їм кажу: „Москалі під носом!" а вони мені: „Панове старшина за нас радять". Я їм повідаю: „Цариця гірша від бісурмана, хоче нам гарячого сала залити за шкіру, як своїх москалів узяти під кнут". А вони мені: „Хто нам добре бажає, тому Бог добре дає, а хто зле, того хай Господь побє!". Подумав я собі: Коли вже козаки на самого Бога здаються і самі нічого не хочуть робити, то на лиху годину зійшло. Бо й Панбіг сказав: „Працюй, чоловіче, я тобі допоможу, а хто лінюх, того чорт бере у свою опіку. Сумно мені було, наче тому, що від світанку до вечора находився з хортами по степах, а навіть нужденного зайця не стрінув...

Тут Штроц випив вина, обтер вуси й говорив далі:

Став я тоді роздумувати і додумався: нема ради, треба москаля вбрати в шори. Причепився я до тих, що йшли з поздоровом до Однокишкого тай пішов. Він нас гарно приймав, дав їсти й пити, одначе на тарілках, і кожному з нас подарував по дванацять тарілок. Усі брали й дякували, а я не хотів, лише сказав:

Хоч ти єси з блюда,
Та маєшся зхуда;
А ми, хоч їмо з корита,
Маємось досита.

Псявіра так тим удобрухався, що став мене називати своїм дорогим приятелем, Штроцунем.

На другий день пішов я до голови по розум, зайшов до Текелія.

— Ясновельможний ґенерале, тепер пора рибу ловити, а як ми не половимо, то виздихає, пожалься Боже.

— То ловіть рибу.

— Як тут ловити: в самій Січі нема, а поза Січ ніяк не вийти. Ваші люди, наче до качок стріляли би.

Я скажу дати перепустку.

— Та я і прийшов цього просити, та сам один чоловік нічого не вдіє.

— За одною перепусткою з усією компанією можеш іти.

— Та я просив би ясновельможного ґенерала двацять таких перепусток.

— А то навіщо?

— Бо то в нас так, одному говорила мати: Не виходи з дому опівночі, бо буде лихо, другому: Виходи з дому опівночі, а все тобі буде щастя. Цьому знахар поворожив, що для нього добрий ранок, а лихий вечір, тамтому, що для нього добрий вечір, а лихий ранок. Одному колись там кінь захромів, як виїздив вполудне, то й за ніщо в світі не поїде в таку пору. Іншому любка щось вередує, а виїхав із Січи на світанку. І так то кожний має щось, що його мулить. Розумні люди кажуть, що це забобон, й воно правда: тому ми з одної компанії не всі можемо в одній годині покидати Січ...

Розсміявся і велів дати мені двацять пять перепусток.

Ще тоїж ночі двацять пять компаній, а в кожній було найменше сто людей, вийшли на рибу: я порозумівся з ними, щоб іззаду москалям чосу дали. Вони пішли то до Некраси, то до турка.

На другий день я знову виробив трицять перепусток, і так далі, що з усього коша в Січі не осталось більше як тисяча кількасот людей, і то в більшості старшини. Чепига з Головатим з язиком побігли до Однокишкого. Я саме тоді був, для себе брав перепустку.

Так псявіра розлютився, що прискочив до мене і по московськи, по мадярськи і по німецьки кричав; одначе бити не посмів, бо я стиснув пястук, на знак, що як йому заїду, то вже не підніметься. Приказав мене взяти під арешт.

Чепига до мене зайшов і глузував собі:

— Га, Штроцуню! вбирав ти москалів у шори, а тепер і тебе вберуть.

Я йому відповів:

— Не кажи гоц, поки не перескочиш, щоб так не було, а мені здається, що не скоро вилабудаєтеся з московських шорів.

Текелі ввійшов у Січ, усе забрав, знищив, а для себе стільки накрав, що потім став великим паном. Останки запорожців із Чепигою і Головатим пігнали на Кубань гнати черкесів, чорт зна завіщо. Батька кошового завезли до Москви. Некраса не прийшов, бо його другий такий псявіра, як Текелі, якийсь француз Бальмен пер на Дунай.

— А з тобою що сталося?

— Наче ведмедя москалі водили за собою, та, як це буває, лихе не пропаде. Навкучило їм водити мене, а я їм не хотів служити, то й випустили. І вже від того часу бурлакував я собі між вами.

— Алеж, братіку, щоб ви всі були сиділи в Січі, москалі не посмілиб увійти до неї.

— Небилиці плетете: булиб усіх загнали над Кубань-річку, а так бодай є козацького цвіту по всьому світу. От випиймо.

І наливав у склянки, бурмотів, спльовував, видно хотів заговорити або запити те, що хотів сказати, так воно стануло йому під серцем.

Всі це добре запримітили, але що знали пошанувати старість, не хотіли смутити запорожця. Старий Черник відізвався:

— Та якжеж ми тепер уберемо москаля в шори?

Штроц поправив вуси.

— Як? Он так: творити полки, і то можливо якнайскоріше. Коли вже будуть готові, не ждати, що буде далі, всіх московських чиновників і старшин вивішати, а хочаб навіть і видушити, потім зараз отамана вибрати. Коли кого нема ради задержати, то чорт його побери, хай собі йде, хочаб і до німця; всіх людей і землі з собою не забере. А як справа нам вдасться і такий вернеться, то тоді ми йому скажемо: Йди собі з Богом, братіку, хто не хотів доложити праці, то й не буде їсти колачів!" І ми на ніщо не зважаймо, лише берімся за діло.

Старий Черник поправив пояс.

— Вбираємо москаля в шори, та вважаймо, щоб він часом не вбрав нас, то псявіра...

Так то постановили москаля пошити у дурні, та москаль не спав. Полковники, наслані з Петербурга, від жінок, а жиди від служби (бо це плюгавство всюди вродиться, де його не посієш, коби тільки зиск якийсь) довідувалися про все. І тоді, як Максим Штроц шнуркував по Україні, вдаряючи в долоні на згоду, запиваючи могорич із панами-братами у справі поставлення Козаччини, у Петербурзі на Козаччину картували. Творення полків ішло досить жваво й уже під осінь вісімсот дванацятого року все було готове в похід, лише не знати, чому московський уряд так порозкидав ті полки, що дістатися від одного до одного, треба було чвалати кілька днів, і то добрим конем: один стояв у Махнівці, другий у Чигирині, третій у Катеринославі, четвертий у Полтаві, а інші чотири таксамо, одна дивізія звалася українськими козаками, друга богськими.

*

На селі у старого Заграйського зібралися кілька знатніших сусідів: був то день, у яому чотири його сини відізділи до полку. Мати приказала приготовити добру вечерю на їх прощання, а Максим Штроц привіз дві важні вістки: перша, що цісар Наполеон забрав Смоленськ і йде просто на Москву чи на Петербург; друга, що московське військо, яке займало Волощину та Петербург, одержало приказ іти на Литву, Білорусь, і то мерщій.

— Штроц затирав руки.

— Ну, тепер, чорт би їх забрав. дамо їм часу. Як лише прийде ця сарана до Чечаґова, то Ураїна могтиме собі погуляти, як захоче; а як станемо їх пражити і відси і відти, то і спражимо.

Черник усміхнувся.

— Щось бачу, що брат Штроц на політика закраює. Мені здається, що як ми занадто станемо брати на розум, то москалів не вберемо в шори. От так, тепер, не ждучи що. буде, погуляймо.

— Добре й так, я ніколи не відазувався від ради, яка радить бити, а не ждати. Одначе треба бодай десять днів часу, щоби було можна знюхатися між собою.

— Десять це задовго, щоб тільки нам якого клина через те не вбили, пане брате, знаєш, що на цьому світі, як ідемо спати, не знаємо чи на другий день уранці пробудимося.

— Не пророкуй, бо чорт тебе забере, як нам не поведеться. Знаєш, що як годі буде по коні, то по голоблях дамо гарту...

Взялися до роботи, та в лиху годину. Черник випророкував, бо заки Штроц доїхав до Катеринослава, царський указ велів козацькі полки ескадронами попридідлювати до ріжних полків московської кінноти. Це й виконали негайно, бо армія Чечаґова ввійшла на Україну та допильнувала того роздроблення козацьких полків. Як старий Штроц приїхав, не застав козаків, а зате бачив у місті старшин, що снувалися в уланських куртках, бо той сам царський указ велів поставляти кадри з козацьких полків для створення двох уланських дивізій: української і богської. А оставляли самих командантів полків із старшинами, на яких вірність московський цар міг сміло рахувати.

Коли Штроц довідався про все, дуже носом крутив, а до вусів ні разу рукою не сягнув

— Ну, псявіри москалі; прибрали нас у шори, і то куці!

*

Пізніше, пізніше, коли на старого Штроца прийшла лиха година: смерть уже не на жарти кликала до себе, як висповідався і прийняв елейомазання, за життя віддав, що належало, Богові, підвівся на постелі тай так озвався до людей:

— Панове-браття, як прийде пора, не сушіть собі голови, щоб москаля вбрати в шори, лише мало говоріть, а багато робіть, і не дайте себе прибирати в шори, чи куці чи довгі.

Всі на потіху вмираючому відповіли:

— О так, так будемо робити!

А він, віддаючи духа, ще сказав:

— Робіть, а Господь вам поможе!

ПОГОДА ДЛЯ ЛЕТУ ГЮЗА.

Вилйєм С. Рокефелер, головний метеорольоґ, і радіові оператори Душан Слеґович і Ларі Вайнтравб інформують зо своєї головної кватири на виставовій площі в Ню Йорку лет Гюза про стан погоди.

Несподівана відповідь.

— І вона відмовила тобі?

— Так, друже.

— Не журися! Чи не знаєш, що жінки, коли говорять „ні", то думають „так"?

— Але, бачиш, вона не казала мені „ні", тільки сказала просто: „Ідіть геть, до чорта".

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ЛУДЛОВ, МАСС.

Відповідь і спростування.

В ч. 148 „Свободи" помістив п. І. Шило допис з життя в нашій громаді. Дописувач живе в Чікопі Фолс, Масс., а не в Лудлові, і нашої праці в громаді не знає й не розуміє місцевих відносин. Тому критикує її безпідставно.

Забава в ювилятів відбулася, як було подане, але на ній не було ні одного з „червоних". Було їх у громаді трохи ще тому кілька років, але громадяни і члени тов. ім. І. Франка, відділу У. Н. Союзу, зредукували їх до двох і половини. І це є заслуга громади. На забаві були дві польські родини, але й вони зложили жертву. Гром. Федорів сказав на тім родиннім святі, що хотів, і ніхто йому не перевивав. А збірка була другого дня. Тоді були також запрошені п. Шило і п. Федорів, але не прибули. Зібрано $10.50 і вислано до краю через Обєднання.

Коли мова про організування українських молодих націоналістів, то саме п. Шило приобіцяв молоді допомогти в тім ділі. Старші громадяни до цього не мішались, бо хотіли, щоби провід молоді остався в руках п. Шила. Старші не винні, що молодь не пішла за п. Шилом, бо він їй розповідав про свої родинні справи, а не загально громадські. А молодь уже старша, дехто ходить до каледжу, то й не хоче слухати такої балаканини. Ось те й розбило організацію.

Нам здається, що буде краще, коли п. Шило і п. Федорів подбають за свою громаду, а ми вже якось дамо собі тут самі раду. Не забували ми за Рідний Край давно, не забуваємо за нього і тепер. Нас тут є 36 родин. А від 1923 р., себто від часу заснування 253 від. У. Н. Союзу, ми призбирали на народні цілі $869 і вислали до раю через Обєднання.

Оте спростування вирішили одноголосно помістити в „Свободі" громадяни і члени 253 від. У. Н. Союзу. І то на те, щоб говорити ділами і цифрами, а не словами.

Іван Приступа, секр.

ЙОНГСТАВН, О.

Академія і концерт в честь і пошану Е. Коновальця.

Відділ 28. ОДВУ постарався, що 12. червня відбувся в укр. прав. громаді концерт у память полк. Коновальця. По Службі Божій о. Мусійчук відправив парастас з відповідною проповідю. Стояли при могилі й образі полк. Коновальця члени ОДВУ, а парастас співав хор „Бандурист".

Вечором тогож дня в салі відбувся концерт. Вступне слово сказав п. М. Оленич, голова ОДВУ, а промову про життя і діяльність полк. Е. Коновальця виголосив о. Мусійчук. Співав хор „Бандурист" і були відповідні деклямації на славу і вічну память вождові Коновальцеві, які виголосили: В. Сильчак, О. Гальчишак і В. Телепак. Сопранове сольо „Ой, упали сніги білі" і „Ой, казала мати" Гайворонського відспівала панна Оля Мусійчук. Гарне враження на присутніх робив прибраний у цвіти й освітлений образ полк. Коновальця на сцені. Переведено збірку, яку перешлеться через відділ ОДВУ. Всі присутні заявили, що підчас двотижневої жалоби будуть складати долярові датки на визвольну акцію, як відповідь ворогам, що чигають на загладу України. Академію закінчено гимном України і гучним трикратнім „Слава Україні" і полк. Коновальцеві.

Присутній.

ВІЛІМАНТИК, КОНН.

Вшанували память полк. Е. Коновальця.

Тутешня українська громада глибоко відчула смерть полк. Е. Коновальця. В неділю, 12 червня ц. р., в укр. прав. церкві відправив о. В. Загоруйко панахиду за душу покійника. В часі панахиди підержано почесний почот національних прапорів, а члени молодечого клюбу в народніх строях уставились біля могили. О. В. Загоруйко виголосив зворушливу проповідь, згадуючи про працю полк. Е. Коновальця для визволення України. По панахиді переведено збірку, яка принесла $26. Жертвували по $5: Укр. прав. громада, т-во Єдність (від. 111 У. Н. П.); по $2: В. Гірчиця, Г. Дячишин з Норвич, А. Лемешка; о. В. Загоруйко $1.50; по $1: А. Савка, Д. Добуш, С. Кінчик, Л. Чупрак з Норвич, пані Чупрак, пані Дячишин, пані К. Гірчиця; дрібними $1.50. Разом $26, які вислано через Обєднання по половині на визвольну боротьбу й інвалідів.

А. Савка.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ

ОЗОН, ПАРК, Н. Й.

З панахиди на гарну ціль.

Дня 9. липня ц. р. відбулася Служба Божа, панахида і посвячення нагробного каменя на могилу покійного Івана Орляна, котрий помер рік тому. Родина покійного запросила зараз по богослуженні близьких знайомих покійного до льокалю громадянського клюбу, де вони споминали покійного добрим словом та підносили ті заслуги, які він поклав на народнім полі в місцевій громаді. Не забули також при тій нагоді про збірку на рідну школу в Озон Парку та в Ріднім Краю. В тій справі промовляли Іван Ґеба і Степан Шішка, котрі пригадали зібраним, що найкращим способом, як ушанувати память покійного, буде це, коли зібрані зберуть щось на Рідну Школу. І. Ґеба попросив паню Ґейду, щоби перевела збірку. Збірка принесла $20.75, з котрої передано $10.75 на українську школу в Озон Парку, а $10 передано пані К. Нечесній, щоб доручила Обєднанню з призначенням на Рідну Школу в Рідній Краю. Зложили по $1: М. Ґейда, І. Ґеба, М. Паращук, К. Нечесна, Н. Чорний, Е. Орлян, Г. Швед, М. Жатковський, П. Великанович, О. Коцопій, С. Миськів, І. Сташків, Е. Костишин, Г. Васло, С. Шіпка, М. Миськів, В. Цісик, Р. Великанович; по 50 ц.: М. Супик, М. Маціборський, М. Кошиловський, А. Лавич, К. Парпан, В. Костишин; А. Карпович 25 ц. Отсею дорогою родина складає жертводавцям щиру подяку.

К. Нечесна.

СЕЙНТ ЛУЇС, МО.

На Рідну Школу.

Дня 3 липня ц. р. відбулося в салі укр.-кат. церкви срібне весілля Андрія і Катерини Помірків, і заразом уродини їх доньки Анни. Дякуючи за бажання, Анна Помірко жертвувала від себе $1 на Рідну Школу. Це заохотило молодь і старших перевести збірку на Рідну Школу. Збіркою занялись Анастасія Паращак і Йосиф Сопко. З молоді жертвували: Анна Помірко $1; по 50 ц.: І. Цюра, Й. Сопко, Анна Летвицька; по 25 ц.: Анастасія Паращак, Н. Робко, П. Василюка, М. Якимів, Й. Летвицький, І. Степанів, В. Поцілуйко, Ева Чумик. Зо старших жертвували по $1: Н. Сопко, Ольга Кінґ, Г. Криса, М. і К. Ґардиґайло, А. Помірко, о. Й. Ганяк; по 50 ц.: А. Урбан, Й. Зелінський, І. Була, Ю. Василюка, О. Копач, І. Пилипчук, І. Андибур, П. Ґолдак, Т. Шпить; по 25 ц.: М. Паращак, І. Якимів, А. Флис, Анна Флис, Ева Ґолдак. Разом $17.15 вислано через Обєднання на призначену ціль.

Гість.

ДЕМОКРАТИ РУХАЮТЬСЯ.

Краєвий зїзд Молодечих Демократичних Клюбів в Америці збирається вислухати промови ґенерального почтмайстра А. Фарлія про кампанію в 1940 р., коли делеґати зїдуться в місті Сіетл, Вашинґтон. На світлині С. Г. Шрів, краєвий секретар з Шікаґо, приїхав на зїзд літаком; його витає панна Джейн Абернаті, сіетлська аристократка.

НЮАРК, Н. ДЖ.

На У. Н. Дім у Кізлові, пов. Тернопіль.

На розширення Українського Народнього Дому у Кізлові перевели збірку: А. Шуґан, Д. Доля, С. Мриґлод і Ґураль.

Жертвували по $6: А. Шуґан, Г. Ґураль; по $2: О. Шкільна, Т. Козіцький, О. Сенів; по $1: С. Рудий, Д. Чорнюк, А. Кірка, С. Мельник, А. Кульбаба, С. Ґарбачевський, В. Ґельнер, С. Угорчак, І. Левицький, Д. Доля, о. д-р Клодницький, С. Мриґлод, І. Баранюк, Т. Рудий, М. Александер, П. Задорецький, М. Мойсей; по 50 ц.: П. Яцишин, М. Дольний, С. Лещишин, П. Сосницький, І. Кольба, І. Гусак, В. Завалюк, С. Маґаляс, Л. Тарнавський, К. Кущак, М. Гира, Трач, Т. Боднар, В. Ткач, Ухман, Ч. Стрінґ; по 25 ц.: К. Мохнач, М. Береза, І. Ковалишин, П. Соколовський Н. Марків, С.Воробець, А. Воробець, І. Семків, М. Бережанський, С. Мирон, В. Фейло, Т. Малецький, В. Волович, А. Іванський, М. Тимчишин, Г. Гармаш, П. Кецко, С. Пирожак, І. Осадчук, Е. Гірник, М. Корда, В. Співак, М. Арсеній, С. Стечишин, М. Литвин, Конюшевський, Залипський, І. Возняк, М. Сукар; дрібними датками 45 ц.

На забаві у День Матери в третій сотні Чорн. Січи зібрано $4.15. З давніших імпрез Кізлівсько - дмуховецького Комітету $7.00. Разом було $64, а з продажу книжечок на вище згадану ціль прийшло $62. Разом було $126; розходу $8; остало, $118, які вислано через Обєднання двома ратами: перший раз вислано $61 11. липня 1936 р., другий раз $57 19. березня 1937 р.

Г. Ґураль.

ЙОНГСТАВН, О.

На визвольну акцію.

Як кожного року, так і цього укр. прав. парохія йшла походом у „Памятковий День" на свій цвинтар і там відправлено полеву Службу Божу і парастас за українських жовнірів-борців, в асисті членів від. 28. ОДВУ, під проводом п. Максима Оленича, голови. Відповідну проповідь про жертвенність нашого жовніра сказав о. С. Мусійчук, згадуючи також про смерть полк. Е. Коновальця.

Переведено збірку на визвольну акцію. По відтягненні розходів передано $10 через від. 28 ОДВУ для висилки на призначену ціль.

Зложили по $1: І. Іванчук, Г. Цабаняк, о. С. М., Ю. Гусак, М. Терлецький; по 50 ц.: А. Гнатів, М. Стахура, Н. Волошановський, М. Оленич, М. Конишак, М. Середніцький, С. Гіль, П. Сильчак, М. Іванкевич, І. Гамонко, А. Проціяк, В. Дубас, О. Бойко. Решта дрібними датками по 25 ц. і менше.

Любов на віддаль.

Жінка (виїжджаючи в дорогу, прощається з чоловіком): „Будеш мене любити, хоч я так далеко від тебе відїжджаю?"

Чоловік: „О, певно, моя дорогенька. Чим далі ти від менє, моя люба, тимбільше я люблю тебе!"

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Вілмінґтон, Дел. — Дяковчитель Степан Фіґун подає у відповіді на „Спростування" п. Івана Білинського, богослова Укр. Прав. Церкви, що коли в його дописі було подане через помилку „І. Білинський", то це не означає, що ним був простуючий, бо в Вілмінґтоні є шістьох Білинських. Правдою є, що співав у часі панахиди п. Михайло Білинський, що скінчив учительську семинарію в Самборі, але він ніколи не заступав місцевого дяковчителя без відома того останнього.

Бруклин, Н. Й. — Пані Марія Демидчук: Буде краще, коли в справі звіту з жіночого протестаційного віча в Ню Йорку і проголошення жертводавців звернетеся просто до централі Союзу Українок Америки.

М. Ратушний, Н. Й. — Згаданий закон є вже ухвалений. Доходити права буде можна тоді, коли американський громадянин (українець) буде покривджений. Тоді буде можна вдатися до департаменту стейту і домагатись інтервенції у Варшаві.

ТАРЗАН ПІД ВОГНЕМ. (46)

Copr. 1937, Edgar Rice Burroughs, Inc. — UNITED FEATURE SYNDICATE, Inc.

В той час, як Тарзан був задуманий над тим, якби помогти хлопцям, до нього підійшов підкуплений Абдулем сторож і заговорив: „Тобі скучно тут і тісно. Такий чоловік, як ти, любить ліс, поле, зелень; любить бігати всюди і ловити добичу". Тарзан подивився на нього здивовано, а сторож продовжав: „Знаєш, я випроваджу тебе коридором на прохід".

Тарзан дуже зрадів з такої пропозиції і думав, що це просто якесь Провидіння йому її зсилає. Він же годинами промишляв над тим, якби вирватися з тюрми і за всяку ціну поспішити на поміч двом хлопцям. Їх доля так його журила, що він був готов для них на всяку посвяту. Він знав, що навіть з подвіря тюрми йому важко буде втекти. Та він вірив в остаточний успіх.

Чорний сторож мав свої пляни. Та він, побачивши як радо приймає його пропозицію Тарзан, підійшов до дверей і ключем відімкнув двері. Тихцем Тарзан вийшов на коридор. Щоб не зрадити своїх думок, він почав повільно і безжурно ступати по коридорі, немовби він справді і нічого іншого не мав на умі, як тільки прохід. За ним пильно ступав сторож.

Сторож пустив Тарзана наперед себе. Тепер у його голові скорим темпом прошибали думки: „Коли я вистрілю до нього і положу його трупом, то кари за це не буде. Бо вчили нас, що вязня, коли він утікає, можна застрілити. А хто мені докаже, що вязень не хотів утікати?" — думав хитро дикун. Його гадки скоро почали набирати сили і він уже збирався виконати їх.